

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedī
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र. M297 विषय आलोच्य
नाव. अरुणचन्द्र (उद्देशबोध) मुद्रित
लेखक/लिपीकार अर्जुनभट्ट
पृष्ठ २४ काल शके १७८६ पूर्ण/अपूर्ण

अथचंपुभारतसटीकनृतीयस्तवक प्रारंभः

नं. भा.

१

श्रीगणेशायनमः॥पितृव्येति अथपृथापुत्रःएषःधर्मराजःपितृव्यस्यधृतराष्ट्रस्यवाचाआज्ञयाहरिंश्रीरुष्णांपुरोधायअग्रतःकृत्वाबलौघैःसेनासमूहैःसमंयथातथा
परस्परस्नेहंभ्रातृपंचकस्यान्योन्यप्रीतिमातुंपरिमातुमिवेतिफलोत्प्रेक्षा स्तांडवशब्दःपूर्वोयस्यतंप्रस्थंखांडवप्रस्थमित्यर्थः शब्दच्छलेनपरिमाणविशेषंययोज
गाम यथाकश्चित्कंचित्पदार्थंपरिमातुंप्रस्थादिमानस्यलेगच्छतितद्दत् १ ॥गद्यं॥अवनंवनंअभवत्तस्मिन्वनीभवतिवनीपकजनमनीषितानांपाचकजनम
नोरथानांपूरकाःपूर्णकर्तारोयेपुरुकुलावनीपाःयौरवभूपालाःतेषांसुरसुरभिगोष्ठेःकामधेनुसमूहस्यगोष्ठीनेपूर्वभूतंगोष्ठंतस्मिन्देशेगोष्ठगोरथानकंतनुंगा

टी.सू.

पितृव्यवाचायपृथातनूजोहरिंपुरोधायसमंबलौघैः परस्परस्नेहपिंवेपगातुंप्रस्थंपयोरखांडवशब्दपूर्व १ गद्यं॥तत्रवनीभवतिवनीप
कजनमनीषितपूरकपुरुकुलावनीपसुरसुरभिगोष्ठेगोष्ठीनेदेशेप्रविश्यस्मरणमात्रेणनयनपात्रेणसकलशिल्पपारद्वयकर्मणाविश्व
कर्मणानिर्मापितंकामनीयकविलोकनसकलभविस्मयभारगुरुतरानमरान्वोदुमक्षमतयाक्षमातलमवलंबमानैर्विमानैरिबकुरुविं
दमणिमंदिरैरभ्रंलिहंजंभरिपुनिदेशेनलंभिततन्नामोपपदहरिप्रस्थमधिष्ठिताययुधिष्ठिरायविनिवेद्यस्वपुरेपिस्तुषमामीदृशींपरी
क्षितुमिवस्यंदनेनयदुनंदनेनप्रयये १

छीनंभूतपूर्वकमित्यमरःप्रविश्यस्मरणमात्रेणनयनपात्रेणप्रत्यक्षदृश्येनसकलानांशिल्पानांकौशलानांपार
दृश्वानिपारंदृष्टवतिकर्माणियस्यतेनविश्वकर्मणाप्रयोज्यकर्त्रानिर्मापितंउत्पादितंहरिप्रस्थंइंद्रप्रस्थंअधिष्ठिताययुधिष्ठिरायविनिवेद्यसमर्थस्वपुरेपिद्वारकाया
मपिईदृशींइंद्रप्रस्थतुल्यांसुषमांपरमशोभांपरीक्षितुंपरीक्षांकर्तुमिवेत्युत्प्रेक्षा द्वारकाहरिप्रस्थयोःविश्वकर्मकृतत्वादितिभावःयदुनंदनेनश्रीरुष्णोनस्यंदनेन-

१

कृत्वा प्रयये प्रयाणं कृतं कीदृशं हरिप्रस्थं कामनीयकस्य रमणीयतायाः विलोकनेन सकलभानां विस्मयानां आश्चर्याणां भारेण गुरुतरान् अमरान् देवान् बोद्धुं च
हनं कर्तुं अक्षमतया असमर्थतया क्षमातलं भूतलं अवलंबमानैः भूतले तिष्ठद्विरित्यर्थः विमानैरिवेत्युत्प्रेक्षा कुरुविंदमणीनां पद्मरागमणीनां मंदिरैः अभ्रं
लिहंगगनस्पृक् तथा जंभरिपुनिदेशेन इंद्राज्ञया लंभितं प्रापितं तन्नाम इंद्रइति नाम उपपदं पूर्वपदं यस्य तत् १ अथ इंद्रप्रस्थाधिष्ठानानंतरं प्राणायमाना प्रा
णवदाचरंती महिलाद्रौपदीस्त्रीयेषां तान् इमान् पांडवान् अनुजिघृक्षः अनुग्रहं कर्तुमिच्छुः अपारः अनंतः भूमा महत्वं यस्य सः एणाजिनेन मृगचर्मणा चटितं

प्राणायमानमहिलानथ पांडुपुत्रान् क्षोणा विमाननुजिघृक्षरपारभूमा एणाजिनेन चटितोद्गमनीयकृत्यो वीणानिनादरसि
को मुनिराविरासीत् २ तपोनिधेरागमनेन सद्यः सभाविभोः स्तब्धजनारवापि वीणारवानुद्भुतभृंगमालाकोलाहलैर्घोषितदि
ङ्मुरवाभूत् ३

कृतं उद्गमनीयकृत्यं धौतवस्त्रयुग्मकार्ययेन सः तस्या दुद्गमनीयं यत् धौतयोर्वस्त्रयोर्युगमित्यमरः यस्य धौतवस्त्रो
त्तरीयवस्त्रस्थाने एणाजिनमेव वर्तत इत्यर्थः वीणाया निनादेशब्दे रसिकः लुब्धः मुनिः नारद ऋषिः क्षोणो पृथिव्यां आविरासीत् प्रत्यक्षो बभूव २ तपो
निधेः नारद ऋषेः आगमनेन सद्यः तत्काले विभो राज्ञः सभास्तब्धः जनारवो लोकेशब्दो यस्यां तथा भूतापि वीणारवं अनुद्भुता वीणाशब्दमाधुर्यं अनु
लक्ष्य आगताया भृंगमाला तस्याः कोलाहलैः कलकलैः घोषितानि शब्दयुक्तकृतानि दिङ्मुरवानि दिक्प्रदेशो यस्यास्तथा भूता अभूत् अनेन कल्प
वृक्षपुष्पमकरंदमपहाय म्रमरागमनकथनेन वीणाशब्दमाधुर्यातिशयोच्यते ३

२. भा. विनीतः नम्रः अयं नृपः धर्मराजः देवमुनिं दृष्ट्वा मौलिस्त्रजां भुगुटसंबधिपुष्पमालानां धूलिमधूलीनां परागमकरंदानां वृंदैः तं नारदं अंग्रियुग्मे संपंकं सकर्द टी-स्त.
 २ मं विधाय कृत्वा आत्मानं विपकं विगतकर्दमं व्यतानीत् अकरोत् इत्याश्चर्यं अंग्रियुग्मे मस्तकस्थापनपूर्वकप्रणम्य आत्मानं विगतपापमकरोदिति ना
 श्चर्यमिति भावः ४ मेध्यां पवित्रां वृसीं तृणमपासनं अधिगतस्य प्राप्तस्य तृणामने उपविष्टस्येत्यर्थः विरिंचिसूनोः ब्रम्हपुत्रस्य नारदस्य सन्निधिं आस्था
 य आसाद्य उदारामहतीं सुतहर्षे येषां तेषां कुरूणां पांडवानां चित्तानि तस्य नारदस्य अद्भुतागमने यो हेतुः कारणं तस्य परिच्छिदायां इयत्तयानिय

दृष्ट्वा नृपो देवमुनिं विनीतो मौलिस्त्रजां धूलिमधूलि वृंदैः संपंकमाधाय तमंग्रियुग्मे विपंकमात्मानमयं व्यतानीत् ४ मेध्यां
 वृसीमधिगतस्य विरिंचिसूनोरास्थाय सन्निधिमुदारमुदा कुरूणां तस्याद्भुतागमनहेतुपरिच्छिदायां चित्तानि दूरप
 थवर्तनतामवापुः ५ निकुंचिते तेन धृतानि जाके विपंचिका मौनमवाप्य तस्थौ पांचालिका वंदनवादशैलीमाधुर्यमा
 कर्ण्य विलज्जितेव ६

यने दूरपथे वर्तते तानि दूरपथवर्तनानि तेषां भावस्तत्तातां अवापुः एतदर्थमयमागतइ
 तिमनसि निश्चयोऽस्माद्भूदिति भावः ५ तेन नारदेन निकुंचिते सकुंचिते निजां के स्वेत्संगे धृता विपंचिका वीणापौनं अवाप्य शब्दं विसृज्येत्यर्थः त
 स्थौ तां निःशब्दवीणामुत्प्रेक्षते पांचालिकायाः द्रौपद्याः वंदनवादशैल्या अभिवंदनसंबधिवाग्मीतेः माधुर्यं आकर्ण्य द्रौपदीकंठमाधुर्यं श्रुत्वेत्य
 र्थः विलज्जितेव लज्जाप्राप्तेव पांडवान्प्रति किंचिद्वक्तव्यमस्तीति वीणावादनेन त्यक्तमिति भावः ६

अमुना राज्ञा धर्मराजेन समुचितेषु योग्येषु सभाजनेषु पाणि विधृतैः करधृतैः पात्रैः गंधपुष्पादिपूजापदार्थभाजनेः चपलैः वैत्रैश्च क्रमेण निर्वर्तितेषु पूजया सुखि
तेषु रभसेन वेगेन निवर्तितेषु अपसारितेषु च सत्कृता तृसूनुः नारदः स्मित्वा ईषद्वा स्यं कृत्वा मिथोरहसिगिरं अभाषत द्वाभ्यां च काराभ्यां योग्येष्वपि पात्रवेन
जन्य संतोषापसारण साहित्यं द्योत्यते ७ हे पांडवाः युष्माभिः लाक्षागृहात् अद्यावि गृहदाहात् पूर्वनिर्गतं इति यत् साक्षात् रतिरिव प्रिया व्यवाहियूया
इति यत् तत् द्वयं सतां मुदे हि हर्षयैव अनेन असतां दुर्योधनादीनां दुःस्वायजातमिति ध्वन्यते ८ स्वतः परोपदेशादिकारणं विना स्वात्मनैव भाता स्फुरद्भूषार्म

राज्ञामुना समुचितेषु सभाजनेषु पात्रैश्च पाणि विधृतैश्चपलैश्च वैत्रैः निर्वर्तितेषु रभसेन निवर्तितेषु स्मित्वा मिथो गिरमभाषत धातृसूनुः ७
लाक्षागृहाद्यद्व्याविसाक्षादिवरतिः प्रिया यद्यवा हि च युष्माभिस्तद्वयं हि सतां मुदे ८ स्वतो भातमतीनां चः कुतो वा न्यानुशासनं मौ
नंतु सुहृदां स्व्येयं दूनं वक्तारमावहेत् ९ अष्टमी किल शिखावधूरियं भातियानमखवेदि बर्हिषः पूयमभसरिता च तान्वयाः पावनः

खलु भवत्समागमः १०

तिर्येषां तेषां च युष्माकं अन्यानुशासनं अन्यशिक्षा कुतः कुतोपि नेत्यर्थः तर्हि केनापि शिक्षावचनं माक्तव्यमिति चेदत्राह मौनपि
ति सुहृदे मित्राय सुहृदामित्रेण वा वक्तव्येयं मौनंतु वक्तारं दूनं दुःखसंतप्तं आवहेत् कुर्यात् अतो मित्रेण स्वतो भातमतीनां स्वसंतापपरिहाराय वक्तव्यमित्यर्थः
१० द्ययं वधूः जायाद्रौपदीयाजस्य पाजर्षेः मखवेदेः यज्ञकुंडसंबन्धिनः बर्हिषः अग्नेः बर्हिषुष्पाकृष्णवर्त्मस्य मरः अष्टमी शिखा किल ज्वालेव भाति सप्तार्विरग्नि
रस्ति इयंत दुस्तिति प्रभापावनलादिधर्मेण तस्याष्टमी अर्चिः किमित्युत्प्रेक्षा पूयं भवंतः अभसरिता भागीरथ्या च तः स्वीकृतः अन्वयो वंशो येषां तया भूताः भवंतः

चं. भा.

३

टी. स्त.

३

३

भार्गारय्याः पौरववंशजशतंनुभार्यतात् स्तृतान्वयइत्युक्तं अतः तथासाकंभवतांसमागमः पावनः खलुपवित्रएव अग्निभार्गारय्योः पावनत्वात् तत्संबधतया
पुष्पाकंसमागमः पवित्रएवेतिभावः १० जायया एकभार्यया पतिभिः बहुपतिभिश्चदंपतिशब्दः जायानपतयश्चेतिविग्रहेण एकजायाबहुपतिवाचकत्वं
तिशब्दः कदाचित् नहिजायतेस्मनैवजातः तदर्थस्यलोके अभावात् नोत्पद्यतेस्म अद्भुतस्यलोकविलक्षणत्वादाश्चर्यकारकस्यतस्य जायानपतयश्चेति
विग्रहविशिष्टस्यदंपतिशब्दस्य अर्थतां अभिधेयतां जगत्यांलोके भवन्त अनुभवन्ति ११ एकजायायाः अनेकपतित्वमनर्थमूलमित्याह एकस्मेइति सुधियां
विचार वतामपि एकस्मेइष्टायप्रियपदार्थायस्पृहयालूनां स्पृहांकुर्वतां प्राणिनां निधनावधिं मरणांतंकलहंकरस्यं हस्ते विद्यमानंफलममित्यर्थः ब्रुवते

जाययाचपतिभिश्चकदाचिज्जायतेस्मनहिदंपतिशब्दः अद्भुतस्यखलुतस्यजगत्यामर्थतामनुभवन्तिभवन्तः ११ एकस्मेस्पृह
यालूनामिष्टायसुधियामपि करस्यमेवब्रुवतेकलहंनिधनावधिं १२ संदोपसुंदौसहजावभीकौसुरेधिवक्त्रापिसुरांगना
यां अन्योन्यमाहृत्यपुरायमस्यमनोभवेषोरिवलक्ष्यमास्तां १३ तत्सौभ्रात्रशरव्यस्येद्वेधीकरणकेलये भवतांमारचापेषू
भवतांमावधूकृते १४ वदन्ति १२ एतद्विषये इतिहासमाह संदोपसुंदाविति पुरासहजौसोदर्यबंधूसंदोपसुंदौ एतन्नामकावसुरौसुरेधिवक्त्रापि

कदाचित्सुरांगनायांतिलोत्तमानाभ्यां देवांगनायां अभीकौ निर्भीयो कामुकौ चतौ संतौ कम्पः कामयिताभीक इत्यमरः अन्योन्यं आहृत्य गदाभ्यां ताडयित्वा म
नोभवेषोरिव मदनबाणस्येव यमस्य लक्ष्यं वेध्यं आस्तां मृतावित्यर्थः १३ तत्तस्मात्बंधूकृत एकस्त्रीविषयार्थमारस्यमदनस्यचापेषूधनुर्बाणौ भवतां पुष्पाकं

शोभनभ्रातृणांभावः सौभ्रात्रसुबंधुत्वंतदेवशरव्यलक्ष्यं तस्यैद्धेधीकरणंभेदनंतदेवकेलिः कीडातस्यै केलिकर्तुमित्यर्थः माभवतांनभवेतां एकस्त्रीरु-
तः युष्माकंपरस्परप्रीतिभंगोमाभूदितिभावः १४ गद्यं इतिरहस्यंरहसिभवंतपस्विनोनारदस्यनिदेशंआज्ञांशुभःउदकःभाविफलंयस्यतथाविधंतर्क-
यंतःबुध्याविचारयंतःतेकौंतेयाःतस्यैवनारदस्यैवसमक्षंतीक्ष्णत्वेनअसिधारयासगंधांसमानांदमांवक्ष्यमाणांसंधांप्रतिज्ञांआवबंधुःचक्रुः२ गद्यं एते
वयं चातकपक्षिणइवजीवनमयंजीविकारूपंएकैकंवर्षसंवत्सरंअवलंब्यस्वीकृत्यपक्षिपक्षेजीवनमयंउदकमयंवर्षवृष्टिंअवलंब्यअनयाप्रियया-

गद्यं॥ इतिरहस्यंतपस्विनिदेशंशुभोदकंतर्कयंतस्तेकौंतेयास्तस्यैवसमक्षमसिधारासगंधांसंधामिमामावबंधुः२ एते
वयंचातकाइवजीवनमयंवर्षमेकैकमवलंब्यप्रिययासममनयासरवेनवत्स्यामस्तथाभूतेष्वस्माक्योमिश्रुनकृतोपवेशं
देशोदशापिप्रविशोत्सोयंवृजिनंविहातुमजिनंपरिधायसकृत्तसार्थसमर्थापकतीर्थपरिपुष्टास्वष्टासकृदिक्षतंभिगुणसंख्या
कानूपक्षान्प्रक्षिपेदिति ३

समंसरवेनवत्स्यामःअस्माकतथाभूतेषुतेननियमेनवर्तमानेषुसत्कपंचानांमध्येयःमिश्रुनेनस्त्रीपुंसाभ्यां-
कृतउपवेशःस्थितिर्यस्मिन्तस्मिन्देशोदशापिप्रविशोत् चक्षुषापिईक्षेतसोयंवृजिनंनियमोल्लंघनपापंविहातुंक्षालयितुंअजिनंकृष्णाजिनंपरि-
धायसकृत्तसार्थस्यपुण्यसमूहस्यसमर्थापकानिसंपादकानियानितीर्थानितैःपरिपुष्टासुयुक्तासकृत्सकृदिक्षतासांदिशांभिगुणसंख्यायेषांतावच्च-
तुर्विंशतिसंख्याकानूपक्षान्एकवर्षमित्यर्थःप्रक्षिपेत्तत्पापक्षयार्थंएकवर्षतीर्थारनंकुर्यादित्यर्थःभारतीयादिपर्वणिद्वादशवर्षाणिप्रक्षिपेदितिनिय-
मोस्तिएकवर्षमिति कुतउक्तमिदंचिंतनीयं३

च. भा.

४

पद्यं॥ राजानिदेशकृत् आज्ञानुवर्ती अभूदिति हेतोः धातृसूनोः अंतः मनसि निरवधे निर्मर्यादायाः मुदः हर्षस्य इदं उत्तरार्धोक्तं चिन्हं ज्ञापकं आस अभूत् आसे
तिभौवादिकस्य लिटिरूपं तस्थनारदस्य पाणिः वीणायाः गुणे तंतौ अंगुलीनां मृद्धाः कंठगीतेः विवशं विसंवादि रिंगणं वादनार्थं इतस्ततो गमनं अकरोत् इ
तियत् हर्षातिशयेन गीतिवादनयोरनुसंधानाभावादिति भावः १५ तस्मिन् मुनींद्रे नारदेन भः सरणिं आकाशमार्गं उत्पतिते उड्डीय गते सति सामृगाक्षीद्रोपदीपं
चरुतेषु पांडुपुत्रेषु समं यथा तथा वृते समवर्तने दृष्टांतद्वयमाह सांक्रंदनेष्विति सांक्रंदनस्य इंद्रस्य इमे सांक्रंदनाः तेषु विटपिषु पंचस्रकल्पवृक्षेषु दानलक्ष्मी

टी. स्त.

३

पद्यं॥ राजानिदेशकृदभूदिति धातृसूनोरंतमुदो निरवधेरिदमासचिन्हं यत्तस्य पाणिरकरोन्मृदुकंठगीते वीणागुणे विवशं रिंगण
मंगुलीनां १५ तस्मिन् भः सरणिमुत्पतिते मुनींद्रे सातेषु पंचस्रसमं वृते मृगाक्षी सांक्रंदनेषु विटपिष्विव दानलक्ष्मीर्मानो भवेषु
जयसिद्धिरिवाशुगेषु १६ विप्रः कश्चन तत्र जालय भुजावुत्सृज्य चौरैः हता गावो मे निखिला हतोस्मि विधिनावत्सोऽपि नो शिष्यते राज
नुराज्यमिदं विमुंच वसुधांशास्मीति सर्वा निमान् किंवा ह्यसयसीति रोषकदुवारद्वारं ययौ भूपतेः १७

रिव मनोभवस्य इमे मानो भवाः तेषु आ-

शुगेषु पंचस्रबाणेषु जयसिद्धिरिव १६ नारदस्य पुरतः कृतप्रतिज्ञायाः पालनप्रकारं निरूपयति विप्र इति तत्र इंद्रप्रस्थे जातुकदाचित् कश्चन विप्रः भुजौ उत्सृ
ज्य मे निखिला भावः चौरैः हताः नीताः विधिना दुर्देवेन हतोस्मि सारितोस्मि यतः वत्सोऽपि नो शिष्यते नो अवशिष्टो भवति हे राजनू इदं राज्यं विमुंचत्यज अहं वसु
धांशास्मिदुष्टनिग्रहादिना पालयामि इति उक्ता सर्वान् नृपान् किंवा ह्यसयसिराज्यत्यागेन स्वल्पसंपत्तीन् करोषि तव प्रजापालने सामर्थ्याभावात् व्यर्थं परराज्या
पहारं करोषीति भावः इति रोषेण कटुः परुषावाक्यस्य तथा भूतः स नृ भूपतेः द्वारं ययौ जगाम १७

४

अथविप्राक्रोशानंतरंमधुरंसंदरंस्मितंईषस्यास्यंयस्यसःविजयःअर्जुनःआसनादुत्थितिउत्थानंकृत्वाअंघ्रौनत्वाहेब्रम्हन्इहस्थलेमांभृत्यंदासंसमवेक्ष्यम
पिदासभावंमत्वेत्यर्थःक्षणंसहस्रअधुनातेगावःस्वयंआब्रजेयुःआगमिष्यंतीत्यर्थःइतिवचनेनआश्वास्यपुरःआदौदस्यूनूपतिमनसाप्राविक्षत्प्रवेशंकृत
वान् ततो नंतरं शस्त्राय शस्त्रमाने तु नृपतेः धर्मराजस्य गोहं प्राविक्षत् १८ तत्र गृहे तरस्विना वेगवता अनेन गंतव्यस्थलविचारश्चूयताद्योत्यते तेन अर्जुनेन चक्षुषा
करणेन अंगनायाः सरवा सह तूद्रोपदी सहित इत्यर्थः जगृहे गृहीतः दृष्ट इत्यर्थः चेत्यपरं पाणिना सशरं शरासनं धनुः जगृहे उभयत्र हेतुमाह पूर्वय इति सपदि

दृष्ट्वा तं मधुरस्मितो यविजयः कृत्वा सनादुत्थिति नत्वांघ्रौ समवेक्ष्य भृत्यमिह मां ब्रह्मन् सहस्वक्षणं गावस्ते स्वयमाब्रजेयु रधुनेत्या
श्वास्य दस्यूनूपुरः प्राविक्षन् मनसा ततस्तत्तनृपतेः शस्त्राय गोहं स्वयं १८ तत्र तेन जगृहे तरस्विना चक्षुषानृपतिरंगना सरवः पाणि
ना च सशरं शरासनं पूर्त्ये सपदिविप्रवासयोः १९ विनिर्गते सौ विशिखानि वस्वकान् विमुक्तजीवान् विरचय्य तत्करान् नितांतवेगाभि
वगोपरंपरां निवर्तयामास शुचं द्विजन्मनः २०

एकसमयावच्छेदेन विप्रवासयोः विप्रवासस्य प्रतिज्ञात तीर्थयात्रार्थं देशान्तरप्रवास
स्य पूर्त्ये पूर्वार्थं गोभिः विप्रवासास्य विप्रगृहस्य पूर्वार्थं च १९ तद्गृहात् विनिर्गतः असौ अर्जुनः स्वकान् स्वकीयान् विशिखान् बाणानि वतत्करान् विमु-
क्ता जीवांसौ वीर्यैस्तान् अथ च गतपाणान् विरचय्य कृत्वा नितांतः वेगो यस्य तां द्विजन्मनः विप्रस्य गोपरंपरां गोसमूहमिव नितांतवेगां शुचं शोकं
निवर्तयामास क्रमेण अपनीतवान् अपहतवांश्चेत्यर्थः २०

॥

॥

॥

॥

तदनु तदनंतरं वियोगभीरोः वियोगोयोगाभावस्तत्रभीरुर्भयशीलः तस्यनेरेंद्रस्यनराणां इंद्रः मनुष्यश्रेष्ठः तस्यधर्मराजस्यपवित्रैः पूतैः बाष्पैः नेत्रोदकेः पार्थ
स्यपृथाया अयंपार्थः अर्जुनः तस्येदमित्यण् तीर्थोपगमात् तीर्थेषु उपगमः तस्मात्तूरंगादिषूपगमात् प्रागेव पूर्वमेव प्रयाण नम्रप्रयाणाय नम्रः तस्मिन्स्वमौ
लौस्वसामौलिः तस्मिन्स्वकीयमूर्धनि नियमाभिषेकः नित्यनियमायस्नानं जज्ञे ३१ गद्यं ॥ धीरधीः सार्जुनः अत्युद्धितेन महता कृद्धेण मातुः गृहीता अभ्य
नुज्ञा आज्ञायेन तथाभूतः सन्नूकल्कस्य एकान्ते द्रोपद्यासहासीनधर्मराजदर्शनजन्यपापस्यलंघनाय दूरीकरणाय घनं निविडं वल्कलं वृक्षत्वचं परिधाय

प्रयाणनमेतदनुस्वमौलोपार्थस्य जज्ञे नियमाभिषेकः प्रागेव तीर्थोपगमात् पवित्रैर्बाष्पैर्नेरेंद्रस्य वियोगभीरोः ३१ गद्यं ॥

सधीरधीरत्युद्धितेन कृद्धेण मातुः गृहीता अभ्यनुज्ञो वल्कलं घनं कल्कलं घनाय परिधाय मलयानिलद्वयमनुष्यधर्मणाराज
न्वतीकांष्ठां प्रतिष्ठमानस्तपः प्रसादितस्य भगवतो भवानीवल्लभस्य साक्षात्कृपा मिव भगीरथरथानुसारिणीं तरंगिणीं सुपगम्य

तत्र पवित्रास्रवीचिषु सायंतननियमाय ऋचो घर्मर्षणीर्जपन्मज्जनमकार्षीत् ४

मलयानिलद्वयदाक्षिणात्यवायुरिव मनुष्यधर्मणा कुबेरेण-
राजन्वतीं सुराजपरिपालितां कांष्ठां दिशं उत्तरदिशमित्यर्थः प्रतिष्ठमानः प्रस्थानं कुर्वन् तपसा प्रसादितस्य भगवतो भवानीवल्लभस्य शिवस्य साक्षात् प्रत्य-
क्षं मूर्तिमतीं कृपा मिव भगीरथस्य राज्ञः रथानुसारिणीं रथमनुलक्ष्य गमनकर्त्रीं तरंगिणीं नदीं भागीरथीमित्यर्थः उपगम्य तत्र तस्मिन् लेपवित्रासुभागी
रथ्याः वीचिषु सायंतननियमाय सायंकालीननियमं कर्तुं अघर्मर्षणीः ऋचः जपन्मज्जनं निमज्जनं अकार्षीत् ४ ॥ ॥ ॥

पद्यं॥ तत्र भागीरथ्यां काचित् भुजगसुता उल्हपीनाम्नीनागकन्या तं अर्जुनं दृष्ट्वा संतुष्टा अतएव मिथः एकांते रिरंसुः रंतुमिच्छुः सती हृदयमिव मन इव गेहं आनयत् आ-
नीतवती यथा दौ मनस्यानीतवती तथा गृहे व्यानयदित्यर्थः भुजगसुतामुत्प्रेक्ष्यते सायंकाले नालीकात् कमलात् सकाशात् कुवलये चंद्रविकासिकमलेयः संक्रमः
उड्डीयगमनं तस्मिन्कर्मणि सवलित्वा अधः पयसि मग्नानिमग्नारमेवलक्ष्मीरिव एतेन तस्याः लोकविलक्षणं सौंदर्यं द्योत्यते २२ तत्र स्वगृहे एषा भुजगसुता हृ-
दि मनसि प्रहृष्य महानंदं प्राप्य मदसदृशं मनुष्ये अर्जुनं फणिनारतैः मदनोत्सवैः संतर्पयितुं संतुष्टं कर्तुं उत्सेहे उत्कंठिता बभूव २३ तस्याः भुजगेन्द्रपुत्र्याः स्वभा-

नालीकात् कुवलयसंक्रमेण लित्वा मगनाधः पयसि रमेव तत्र काचित् तं दृष्ट्वा भुजगसुता मिथोरिरंसुः संतुष्टा हृदयमिवानयत् स्वगेहं
२२ प्रहृष्य हृदि तत्रैषा मनुष्यं फणिनारतैः संतर्पयितुं मुत्सेहे कंदर्पसममर्जुनं २३ भोगाय तस्या भुजगेन्द्रपुत्र्याः फुत्कार एव स्फुर-
सी क्रियासीत् ॥ कस्तूरिकां कोजनि कंठकांतिः फणामणिः पल्लवशेखरो भूत् २४ पाण्योर्ज्यामर्शकाठिण्यंतस्य तत्कुचं
मर्दने तस्याश्च तन्मुखवास्वादे फलाया भूद्विजिह्वता २५ वसिष्ठफुत्कार एव भोगाय अर्जुनस्य सुरवंदातुं स्फुरासीत् क्रियासीत् कारः आसीत् तथा

कंठसंबधिकृष्णकांतिः कस्तूरिकांकः कस्तूरीलेपः अजनिजातः फणासंबधि शोणामणिः पल्लवशेखरः पल्लवावतंसाः अभूत् तस्याः शरीरे स्तनः सिद्धवस्तु वंद-
यस्य स्फुरवाय जातमिति भावः २४ तस्य अर्जुनस्य हस्तयोः ज्यामर्शेन बाणप्रक्षेपसमये मौर्वीस्पर्शेन यत्काठिण्यंत तत्तस्याः कुचयोः मर्दनकर्मणि फलाय उ-
पयोगाय अभूत् तथा तस्याः नागकन्यायाः द्विजिह्वता तस्य मुखवास्वादे तद्ग्रहणकर्मणि फलाय अभूत् २५ ॥ ॥ ॥ ॥

चक्षुःश्रवस्तन्व्याः नागकन्यायाः सरते सरवानूहेतोः दृशोः नेत्रयोः मीलनं कृतं तत्तस्य अर्जुनमणिर्वेदगर्धारतिकूजितचातुर्यकाननकोमुदीं अरण्यसंबंधि
चंद्रज्योत्स्नांचक्रेतस्याश्चक्षुःश्रवस्तात्नेत्रमीलनेमणितश्रवणप्रतिबंधात् अरण्यचंद्रिकेवनिष्कलाजातेत्यर्थः अत्रचक्षुःश्रवस्तन्व्यादृतिसा मिप्रायविशे
ष्यसत्वात्परिकरांकुरालंकारः २६ तयानागकन्याया इरावानू एतन्नामकः पुत्रः स्रष्टुवे प्रसूतः तमुत्प्रेक्षते प्रियस्य अर्जुनसरतेः श्लाघया कं पायस्य तस्मा
त्शिरसः सकाशात् अंतः पथात् शरीरांतर्वर्तिमार्गात् अधःच्युतः अष्टः मणिरिव फणारलमिव २७ सः अर्जुनः तत्र नागकन्यागृहे इति उक्तवृत्तांतेन ए कि

सुरवाञ्चक्षुःश्रवस्तन्व्याः सरते मीलनं दृशोः चक्रेमणितवेदगर्धारंतस्य काननकोमुदीं २६ श्लाघाकं पात्रियरतेः शिरसोः अंतः पथादधः च्युतो
मणिरिवेरावानू स्रष्टुवे तनयस्तथा २७ इत्येकिकां सरजनीमपनीयतत्र श्वोसैः समं स्वकुलसंभवपृष्ठमित्रैः मुक्तस्तया तदगतो नुचरान्दि
जातीनंतर्वतोऽद्भुतरसैरतनोत्स्ववृत्त्या २८ उत्पृष्ठाकाया रतिदंशेनैस्तेरुन्मस्तकं मोहमिवापनेतुं उदग्रवीर्यौषधिजन्मभूमिमुमागुरुं शैलमयं
प्रपेदे २९ कां एकां रजनीं अपनीययापयित्वा तया स्वकुले संभवः उत्पत्तिर्येषां तेषां नागानां पृष्ठस्य पृष्ठभागस्य मित्रैः तत्सदृशोः दीर्घैरित्यर्थः दर्विकिरोदी

र्षपृष्ठइत्यमरः श्वोसैः विरहदुःखजन्यदीर्घश्वोसैः समं मुक्तः ततः तदगतः स नूस्ववृत्त्या एकरात्रोदकवासरूप स्वचरित्रेण ये अद्भुतरसाः तैः अनुचरान्दिजातीन
ब्राह्मणान् अंतर्वतः सगर्भान् अतनोत्स्वकार अद्भुतरसा विशिष्टान् चकारेत्यर्थः २८ अयं अर्जुनः उत्पृष्ठाकायाः एतन्नामकनागकन्यायाः तैः प्रसिद्धैः रत्यां दंशेनैः
दंतक्षतैः उन्मस्तकं उदयप्राप्तं मोहं मूर्छामपनेतुमिवेति फलोत्प्रेक्षा उदग्रं महद्दीर्घं सामर्थ्यं यासुतासां औषधीनां जन्मभूमिं उत्पत्तिस्थानं उमायागुरुं पितरं हिमवंतं
शैलं प्रपेदे २९

तस्मिन् हिमाचले सार्जुनः सिद्धानां देवविशेषाणां मिथुनाभिस्त्रीपुरुषद्वन्द्वानियत्यशुपतेः शिवस्य भालाद्यवयवकर्तृकस्य अपदानस्य पूर्ववृत्तकर्मणः पद्यं प्रबंधगा
यंतितत् अशृणोत् अपदानं कर्मवृत्तमित्यमरः कस्यावयवस्य कस्मिन्नपदानकर्मतदाह फालस्येत्यादिना फालस्यललाटस्य पंचविशिरवे मदने ललाटस्था
स्यात्मकतृतीयनेत्रेण मदनोदग्धः तथापदयोः कृतांतेयमधर्मे स्वभक्तमाकंदेयजीवात्मानं नेतुमागतस्य शिवेन पादप्रहारः कृतः तथा हासस्य दानवानां पु
रेषु त्रिपुरेषु पृथिव्यात्मकरथादियुद्धेयमहासामग्रीं कृत्वा गतेन शिवेन त्रिपुरात्मकं रिपुं तुच्छं दृष्ट्वा अट्टहासः कृतः तेनैव तद्वासिधैर्यादिना शोभातः

फालस्य पंचविशिरवे पदयोः कृतांते हासस्य दानवपुरेष्ववलोकनस्य शंबायुधेषु पतेरपदानपद्यं गायंति सिद्धमिथुनान्यशृ
णोत्सतस्मिन् ३० तत्र तत्र सतस्य हिमाचलस्य रवुरपुटविनिमयविन्यासचंद्रकितैरवतारपथैरपि रोमंथफेनशकलतारकितैः
प्रतीरनमेरुतलोपवेशैरप्यनुमेयहरदृषभसैवैरविहारासकटकसरसीषु वृजिनानि विशोध्य वनमदावलकलमविदलिततरल
सरलद्रुमप्रवालपरिमलसरभिलेनोपत्यकावर्त्मनादिविभुविभरणकुशलाभ्यां महेंद्राभ्यां परिगृहीतां हरितमवजगाहे ५

तथा अवलोकस्य दर्शनस्य शंबायुधे वज्रायुधे इंद्रे कदाचित् शिवदर्शनार्थं इंद्रः कैलासंगतः तत्र द्वारिरूपांतरेण स्थितं शिवमवमत्यांतर्गच्छन्निद्रस्तेन नि
षिद्धः ततस्तं हंतुं वज्रमुद्यतवान् ततः शिवेनावलोकनं नैव सर्वावयवेषु स्तब्धः कृतः ३० गद्यं ॥ सः अर्जुनः हिमाचलस्य तत्र तत्र तासतासकटकसरसीषु
नितंबसरोवरेषु वृजिनानि पापानि विशोध्य क्षालयित्वा वनमदावलकलभैः वनगजशिशुभिः विदलिताः भग्नाः नरलानां चंचलानां सरलद्रुमाणां ये प्रचालाः

पल्लवाः तेषां परिमलैः सुगंधैः सरभिलेन सुगंधिना उपत्यकावर्त्यना अद्रिसमीपभूमि मार्गेण यद्देद्राभ्यां मधवन्महेन्द्राचलभ्यां परिगृहीतां स्वीकृतां ह
रितं दिशं प्राचीं दिशमित्यर्थः अवजगाहे प्रविवेश कथं भूतासु कटकसरसीषु खुरपुटानां विनिमयेन ये विन्यासाः एकं पादमग्रे स्थापयित्वा पूर्वस्थापितान्य
पादमुच्चात्य तदग्रे स्थापनं तद्रूपाः तैः चंद्रकिंतैः संजातमपूरबर्हचंद्रक सदृशचिन्हैः संजातचंद्रसदृशचिन्हैर्वा अवतारपथैः अभ्यन्तरगमनमार्गेरपि
तयारोमंथफेनशकलैः चर्वितचर्वणसंबन्धिफेनखंडैः कृत्वा तारकिंतैः संजाततारकैः प्रतीरनमेरूणां तटसंबन्धिनमेरुवृक्षाणां तलेषु उपवेशोरपि अनुमे-

पंपुल्यमाननवकेतकां सुगंधैः पर्यंतनिर्झरजलेः कलिताभिषेकः पार्यः सतत्रजनकाभिधयेव हृष्टः पादे चिरं परिचचारगिरिं

महेन्द्रं ३१

पाः हरदृषभस्यैव विहाराः स्वच्छंदक्रीडाः यासु कथं भूताभ्यां महेन्द्राभ्यां दिविस्वर्गेषु विचक्षणयोः क्रमेण पालनधारणयोः कुशलाभ्यां ५ पद्यं ॥ तत्र तस्यां वि-
शिसः पार्यः जनकस्य पितुरिंद्रस्य अभिधयानाम्ना हृष्टः सन् निवमहेन्द्रं गिरिं पादे चरणे प्रत्यंतपर्वते चिरं परिचचार पूजयामास परितो बभ्राग्वकीदृशः पार्यः
पंपुल्यमानानि भृशं विकसन्ति यानि नवानिकेतकानिकेतकीपुष्पाणि तेषां पंखः परागाः गर्भयेषां तैः पर्यन्ते प्रांतभागे निर्झरजलेः कलिताभिषेकः कृतस्नानः ३१

अयं अर्जुनः रतिपतेः मदनस्मरये मलयानिलं करोति तथा भूतेन अद्रिणामलयाचलेनेत्यर्थः लांछितायां युक्तायां दिशि दक्षिणस्यां दिशीत्यर्थः दत्तचक्षुः
तां दिशामवलोकयन् सन्नित्यर्थः जलधितटपदव्यांसमुद्रतीरमार्गेण प्रतस्थे मलयमरुदायो धनरथ इति सौंदर्यलहरीं श्रीमदाचार्योक्तेः मलयानिलस्य
मदनरथत्वं तदुत्पत्तिस्थानत्वान्मलयाद्रेर्मदनरथकारकत्वं कथं भूतायां दिशि विविधा अनेकप्रकारास्तटिन्योनद्योपस्थांतस्यां किं कुर्वन् झर्झरीरिति
चीरशब्दानुकरणं चीरशब्दैः चल्कलशब्दैः राजतालीवनानां महातालवृक्षवनानां वंशब्दं अनुकुर्वन् सन् ३२ इंद्रसूनुः अर्जुनः तस्य तापसस्य तप-

जलधितटपदव्याझर्झरीश्चीरशब्दैरवमयमनुकुर्वन् राजतालीवनानां रतिपतिरथकारेणाद्रिणालांछितायां दिशि विविधतटि-
न्यां दत्तचक्षुः प्रतस्थे ३२ शैलोगर्भेशिशुरिव भुवः शासनाद्यस्य शोते वातापिंयो जठरदहने वर्तयामास हव्यं क्षोणी नग्नं करणमहि
माकोपलेशो यदीयस्तस्यावासं दिशामभिययौ तापसस्येंद्रसूनुः ३३

स्विनोऽऋषेः आवासं वासस्थानं दिशं अभिययौ जगाम ॥

तस्य कस्य यस्य तापसस्य शासनात् आज्ञाहेतोः शैलः विंध्यपर्वतः भुवः गर्भेशिशुरिव शोते निश्चेष्टस्तिष्ठति यथा स्त्री गर्भेशिशुस्तद्वदयं भूगर्भेतिष्ठतीत्यर्थः न
यायः जठराग्नेर्वातापिंदानवं हव्यं वर्तयामास चकार वातापिंदानवं भक्षयित्वा जीर्णं चकारेत्यर्थः यदीयः यत्संबंधी कोपलेशः नग्नं वस्त्ररहितं करोत्यनेन नग्नं
करणः क्षोण्याः पृथिव्याः नग्नं करणः महिमा यस्य सः पृथिव्याः सागरां चरत्वात् दुष्टास्तरक्षकसमुद्रपानेन पृथिवी वस्त्ररहिता जाता एवं च हरिहराद्यकार्य
कर्मकारिणो गस्य ऋषेरावासस्थानत्वेन दक्षिणदिशः पूज्यत्वं गम्यते ३३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

अयं अर्जुनः कवेरजायाः कावेर्याः सलिलानि फलेषु नारिकेलेषु धृत्वा अभ्रसरितः स्वर्गगायाः गुणोद्यैः माधुर्यादिगुणसमूहैः साम्यं परीक्षितुमिव अभ्रं लिहैः अत्पु
 च्चत्वादाकाशस्पृग्भिः कावेरीतटसंबन्धिनारिकेलवृक्षैः निविडितां व्याप्तां चोलवस्रधां चोलदेशसंबन्धिभूमिं आलोक्य अभ्यनन्दत अतुष्यत् यथा कश्चित् स्व
 वस्तु परीक्षितुं उत्तमवस्तु समीपं गच्छति तद्वन्नारिकेलवृक्षाः कावेरीजलं गृहीत्वा स्वर्गगाजलसमीपं गच्छन्ति किमित्युत्प्रेक्षा अनेन नारिकेलानामत्युच्चत्वं द्योत्यते
 २४ अथ पार्थः पांडुदेशानां राजा पांड्यतेन गुप्तां नगरीं विवेश नगरीमुत्प्रेक्षते वारां जलानां राशिः समुद्रः तस्मिन्वासेन जडं किञ्चन आत्मनः वपुः विशेषेण शोषं शुष्क

धृत्वा फलेषु सलिलानि कवेरजायाः साम्यं परीक्षितुमिवाभ्रसरि गुणोद्यैः अभ्रं लिहैर्निविडितां तटनारिकेलैरालोक्य चोलवस्रधा-
 मयमभ्यनन्दत् २४ वाराशिवासजडमात्मवपुर्विशोषमानेतुमातपमरात्तटमुत्तरेण लंकां मिवागतवतीं निजपोरवर्जपार्थो विवेश
 नगरीमथ पांड्यगुप्तां २५ तत्र चित्रांगदातेन व्यूढा राजकुमारिका ददर्श निदोहदातौ च द्वयोरासीद नंगदा २६ तां आनेतुं आतपमरात् द्योतातिशया

तत्तटमुत्तरेण समुद्रस्योत्तरतटे उत्तरेणेति एनबन्तं निजैः स्वकीयेः पोरैः पुरवासिभिः राक्षसैः वर्जरहितं यथा तथा आगतवतीं लंकां मिव अनयोत्प्रेक्षयानगर्याः
 सकलवस्तुसमृद्धत्वं दुष्टजनरहितत्वं च द्योत्यते २५ तत्र नगर्यां तेन अर्जुनेन चित्रांगदानाम्नीराज्ञः पांड्यस्य कुमारिका व्यूढा परिणीता सा ददर्श निदोहदा
 तौ गर्भपीडायां च द्वयोः कर्मणोः अनंगदा आसीत् तत्र ददर्श निमदनदादोहदातौ अंगदभूषणरहिता किञ्च चित्रांगदापि अन्वर्थकनाम्यपि द्वयोः कर्म-
 णोरनंगदासीदिति चित्रांगदा अपि कर्मद्वये अंगदात्री न भवतीति चाकूतं २६ ॥ श्रीकृष्ण ॥ ॥ राम ॥

सः पार्थः तया चित्रांगदया सह उद्यानभूमिं उपगम्य गत्वा सुरव्यन् सुरवं प्राप्नुवन् पितुः पदं इंद्रपदं बल्वजेभ्यः तृणविशेषेभ्यः अमन्यत पुंसिभूमितु बल्व
जाइत्यमरः इंद्रपदं तृणतुल्यं तृणतुल्यं मन्यतेत्यर्थः कीदृशीमुद्यानभूमिं एलालवंगवृक्षयोः पिप्पलिकाचंदनवृक्षयोः तांबूलिकापूगवृक्षयोश्चंदप
तिभावेन जायापतित्वेन रम्यां मनोहरां अन्योपि अन्येषां दांपत्यस्वरवं दृष्ट्वा अहमपि तथास्मीति स्वनिष्ठस्वरवमनुभवति ३७ अथ अतिमतीगर्भणी-

एलालवंगतरुपिप्पलिकापटीरतांबूलिकाक्रमुकदंपतिभावरम्यां उद्यानभूमिमुपगम्य तया सपार्थः स्वरव्यन् पितुः पदममन्य
तबल्वजेभ्यः ३७ दिवसे शुभं युगुणकोरकिते दयितं हृदि स्थितमिव अतिमती अवतार्य सा भुविकुमारमभादय बभ्रुवाहन इति प्रथितं ३८

डावती सा चित्रांगदा शुभं यवः शुभान्विताः ये गुणाः शुभतिथिवारनक्षत्रादयः तैः कोरकिते युक्ते इत्यर्थः दिवसे हृदि स्थितं दयितं अनुनमिवेत्युत्प्रेक्षा
बभ्रुवाहन इति प्रथितं प्रसिद्धं कुमारं भुवि अवतार्य अभात् अशोभत अन्योपि हृदयस्थमारं भुवि अवतार्य स्वरवोदयेन शोभते ३८ ॥ ॥

गद्यं ॥ इत्यनेन प्रकारेण तत्र नगरे कतिचिद्दिनानि उपित्वा च सतिं कृत्वा अहं प्रयामि प्रयाणं करोमीति भाषितस्य पक्ष्मस्र अवलंबितं बाष्पमेव भाषिविरह
जन्यदुःखाश्च एव उत्तरयंतीं उत्तरं कुर्वतीं उत्तरमदत्वा दुःखाद्दुदतीमित्यर्थः प्रेयसीं चित्रांगदां रहसिदृढालिंगेन नतरंगितं संजातवलिकं यत् वल्कलरूपमु
त्तरीयंतस्य यो मर्मरः शब्दः तस्य सहाध्यायी सीत्कारो यस्मिन् कर्मणि यथा भवति तथा यथा सहाध्यायिनो सौ ह्येव गच्छतः तद्वन्मर्मरसीत्कारो पुलकैः झर्झरेन

गद्यं ॥ इति तत्र दिनानि कानिचिदुपित्वा प्रयासीति भाषितस्य पक्ष्मावलंबिबाष्पमेवोत्तरयंतीं प्रेयसीं रहसिदृढालिंगेन नतरंगितव
ल्कलोत्तरीयमर्मरसहाध्यायि सीत्कारं पुलकझर्झरेकपोलेपरिचुंब्य तस्याः कथंचिदुदंचितानुमतिर्निर्गत्य रक्षोयोधिभिर्निश्वा
कुपतिसेनाध्यक्षैरुत्पादितानां मलयदुर्दुरमहेंद्रपादानां मूलशिलातले परिदृश्यमानकठिनतरतत्करांगुलिनररे ख्याव्यावर्तित
कुलिशभयोच्चालितशैलसंस्थानबुद्धिभिः सन्निवेशाचटेः स्थपुटितामदवीं विलंघ्य पुत्रीन्यक्काररुषापुलस्त्यान्वयस्य पुरीमुन्मूल
यितुं प्रसारितेन भुवो भुजेनेव सेतुना कृतसीमंतमुदन्वंतमभजत ६. तोन्नतेकपोलेगच्छदेशे परिचुंब्य तस्याः कथंचित् अतिसंकटेन उदंचिता

उत्पन्ना अनुमतिः प्रयाणानुमोदनं यस्य तथा भूतः सन् निर्गत्य अदवीं अरण्यं विलंघ्य सेतुना कृतः सीमंतः विभागो यस्य तं उदन्वंतं दक्षिणसमुद्रं अभजत्
असेवत प्रापेत्यर्थः कथं भूतामदवीं रक्षोयोधिभिः राक्षसैः सह युद्धकर्तृभिः इक्ष्वाकुपतेः श्रीरामचंद्रस्य सेनाध्यक्षैः सेनापतिभिः हनुमन्मलनीलादि
पुंवंगैः सेत्वर्थं उत्पादितानां मलयदुर्दुरमहेंद्रशैलानां येषां पादाः प्रत्यंतपर्वताः तेषां मूलशिलातलेषु परिदृश्यमानाभिः कठिणतराः येषां पुंवंगानां

करांगुलिनखाः तेषां रेखाभिः व्यावर्तितानि वर्तितानि कुलिशाङ्गयेन उच्चा लितानां द्रावितानां शैलानां संस्थानं वसति स्थानमिति बुद्धिः द्रष्टृबुद्धिर्येषु तेः
सन्निवेशावटैः स्थितिर्गतेः स्थपुटितानि तोनत्तां कीदृशेन सेतुना पुण्याः सीता कन्यायाः न्यङ्कारेण रावणकृत तिरस्कारेण यारुद्रक्रोधः तेन पुलस्त्या-
न्वयस्य रावणस्य पुरीं लंकां उन्मूलयितुं उत्पात्य नाशयितुं भुवा पृथिव्या प्रसारितेन भुजेनेवेत्युत्प्रेक्षा ६ प० सः धनं जयः अर्जुनः रघुवीरेण रामचंद्रेण-
निर्मितं सेतुं चित्रे आश्रये आलेख्ये च विषये भित्ती कृता धीः बुद्धिः येन तथा भूतः सन् चित्रशब्दस्यार्थान्तरमवलंब्य सति कुड्ये चित्रमिति न्यायादिति स्थाने धीः

पद्यं ॥ समीक्ष्य सेतुं रघुवीरनिर्मितं सचित्रमितीकृतधीर्धनं जयः दिनेशवंशस्य तपोविचारणे चिरावकाशं विततारचेतसे ३९ अब्यौ
वानरपातिताचलशिलाभंगाभिधातैश्चिरादक्ष्णां धैः कुणिभिः करेण च पदारवंजैः पयोमानुषैः वीचीवेदिषु कीर्त्यमानमनघं चत्तर
घूणां प्रभोः श्लाघं श्लाघमसौ तटेन हरितं प्राचेतसीमभ्यगात् ४० गोकर्णमेत्यसकुलाद्रिस्तता प्रियस्य पुष्पाणि मूर्ध्नि निदधे पुरुदूतसू-
नुः आगामिनां निजशरासनताडनानामत्रावकाश इति सूचयते वदोष्णा ४१

कृता तेन बुद्धौ महदाश्रयं बभूवेति द्योत्यते दिनेशवंशस्य सूर्यवंश
स्य तपसः विचारणे विषये चेतसे चिरावकाशं बहुकालावधिं विततारददौ सूर्यवंशीयपुरुषैः कीदृशं कियत् पुण्यं कृतं येन तत्संभवेन रामचंद्रेणाद्भुतातिमहांति सेतु
बंधनादिकर्माणि कृतानीति बहुकालं विचारं कृतवानित्यर्थः ३९ असौ अर्जुनः अब्यौ वानरैः पातिताः त्यक्ताः ये सेतुरचनार्थं अचलाः पर्वताः तेषां शिलाभंगाद्देतोः ये
अभिधाताः शिलारुंडानां प्रहाराः तेः कृत्वा चिरात् बहुकालं अक्ष्णां धैः करेण कुणिभिः अग्रहस्तरहितैः कुकरे कुणिरित्यमरः पदाचरणेन रवंजैः सबलद्व

तिकैश्चपयोमानुषैः जलमनुष्यैः वीच्यः तरंगाएववेदयः परिष्कृतभूमयः तासुकीर्त्यमानं अनघं निर्दोषं रघूणां प्रभोः श्रीरामचंद्रस्य वृत्तं सेतुबंधनश्रव
ण हव नादिकंचरितं श्लाघं श्लाघं श्लाघित्वा श्लाघित्वा तटेन समुद्रतीरे पापचेतसीं वारुणीं दिशं प्रतीचीमित्यर्थः अभ्यगात् जगाम ४० सः पुरुहूतस्य
इंद्रस्य सूनुः अर्जुनः गोकर्णक्षेत्रं एत्यदोष्णास्वभुजेन कुलाद्रिस्ततायाः पार्वत्याः प्रियस्य शिवस्य मूर्ध्नि मस्तके पुष्पाणि निदधे कथं भूतेन दोष्णा आगाधि-
नां इंद्रकीलपर्वते तपः समये युद्धप्रसंगे भाविनां निजशरासनस्य स्वधनुषः ताडनानां अत्र अस्मिन् मस्तकस्थाने अवकाश इति सूचयते वेत्युत्प्रेक्षा ४१ अत्र
स्थोगोपृष्ठेति श्लोकः श्लोकद्वयानंतरं वर्तते अर्जुनस्य सेतोः अवलोकनेन प्रागेव पापापनोदे पापनाशे फलिते सिद्धे सति पश्चात् प्रभासतीर्थे नियमावगाहः

पापापनोदे फलिते अर्जुनस्य प्रागेव सेतोः अवलोकनेन प्रभासतीर्थे नियमावगाहः पश्चात् स्रमद्रागमहेतुरासीत् ४२ पापापनुत्यै परिकल्पि

तोयः प्रभासतीर्थे प्रथिते अभिषेकः सेतुं दृशा स्पृष्टवतोस्य सोसोसाध्यं विना जागरितो बभूव ४२ नियमपूर्वकस्नानं स्रमद्रागमस्य क

ल्याणप्राप्तेः स्रमद्रायाः कृष्णाभगिन्याः प्राप्तेश्च हेतुः कारणं आसीत् सेतोः अवलोकनेन सर्वपापे गते प्रभासतीर्थे स्नानेन पुण्यप्राप्तिरभूदिति युक्तमेव ४२
युक्तार्थमेव भंग्यंतरेणाह पापेति पापापनुत्यै पापनाशार्थं परिकल्पितः यः प्रथिते प्रसिद्धे प्रभासतीर्थे अभिषेकः स्नानं सोसोसाध्यं विना जागरितो बभूव यदर्थं जागरं कृतं तत्साध्यं न जातं यथा तथा सेतुदर्शनेन पापे गते प्रभासतीर्थे स्नानं व्यर्थमभू
दित्यर्थः अत्र सदृशयोः वाक्यार्थयोः यत्तच्छब्दाभ्यामेक्यारोपात् निदर्शनालंकारः तदुक्तं वाक्यार्थयोः सदृशयोरेक्यारोपो निदर्शनेति ४३ ॥ ॥

गोपृष्ठे वृषभपृष्ठे लग्नस्थितं कुलशैलकन्यायाः पार्वत्याः सहायं शिवं अंतःकरणे सततं दधानः कुरुराजसूनुः अर्जुनः तमेव देवं शिवं गोः वृषभस्य कर्णे-
वासो यस्य तथा भूतं ऐक्षिष्ट दृष्टवान् इदमाश्चर्यं गोकर्णक्षेत्रे वासो यस्येत्याश्चर्यं परिहारः ४४ ततः तत्र प्रभासतीर्थे यदुकन्यकायाः सभद्रायाः शोभायाः
सौंदर्यस्य यथा एव शुभ्रत्वात् मरालः हंसः घनाविर्भवनात् प्रावृट्कालप्रादुर्भावात् भियाभयेनेव कर्णे द्वियस्याकाशत्वात् कर्णांतरमेव कर्णविलम्ब्या
वकाशा एव क्रौंचपथ आकाशमार्गः तेन अमलं स्वच्छं अस्य अर्जुनस्य मानसं मनः सरोवरविशेषं च भेजे प्रावृट्काले हंसाः पृथिव्यां न तिष्ठन्तीति प्रसिद्धिः

गोपृष्ठलग्नं कुलशैलकन्यासहायमंतःसततं दधानः आश्चर्यमैक्षिष्ट तमेव देवं गोकर्णवासं कुरुराजसूनुः ४४ ततो
घनाविर्भवाद्भियेव तत्रा मलं मानसमस्य भेजे कर्णांतरक्रौंचपथेन शोभायशो मरालो यदुकन्यकायाः ४५ स्मृति
पथस्थितयापि सभद्रया जनसमक्षमिवासितुमात्तमीः द्विजकुलानि सतत्र समत्यजत्सहचराणि रतीशवशां वदः ४६

४५ रतीशस्य कामस्य वशां वदः अर्धानः सः अर्जुनः सहचराणि द्विजकुलानि ब्राम्हणासंधान् तत्र प्रभासे समत्यजत् किं भूतः सः स्मृतिपथे स्थितयापि स्म-
रणविषयतां प्राप्तयापि सभद्रया सह जनसमक्षं आसितुं वस्तुं आत्तमीः गृहीतलोकापवादमयद्वेत्पुत्येक्षा यथा लोकापवादमया तू जनसमक्षं साक्षा
द्वधा तद्गनावसत् तथांतःकरणस्थितयापि तया सह वस्तुं लज्जमान इव स्वसहचरब्राम्हणान् त्यक्तवान् ४६ ॥६५ ॥६६

पाकशासनिः इन्द्रपुत्रोर्जुनः द्विजविसर्जनं कृत्वा प्रभासक्षेत्रात्तूरे वनकपर्वतं प्रतिगमनसमये पथिमार्गे पयसा उदकेन परिपूरितो घटो परिपश्यन् सन् क
मलाक्षस्य श्रीकृष्णस्य कर्नायस्याः कनिष्ठभगिन्याः स्रमद्रायाः कुचौकरस्थिता विवकलयामास निश्चितवान् शुभशकुनेनावश्यं स्रमद्रा प्राप्तिर्भवि
ष्यतीति निश्चितवानिति भावः ४७ तदानीं वर्षर्तुप्रारंभे खल्विति वाक्यालंकारे कतिपयैः दिनैः प्रादुर्बभूवे प्रादुर्भूतं कथं भूतेः दिनैः चक्रांशीनां चक्र-
वाकीनां मदस्य गर्वस्य पश्यतो हराः पश्यतः सतः हरणकर्तारश्चोरविशेषाः येषु एवं भूतानि चलंतीनां शंपानां विद्युतां समुन्मेषणानि आविर्भवनानियेषु

पयसा परिपूरितो घटो परिपश्यन् पथि पाकशासनिः कमलाक्षकर्नायसी कुचौकलयामास करस्थिता विव ४७ तदानीं ख
लु ॥ चक्रांशीनां मदपश्यतो हरचलच्छं पासमुन्मेषणैः पुष्पकेतकगंधसिंधुविलुठत् पुष्पंधयांधीकृतैः मेदस्वीकृतके-
किनी कलरवैर्मधंकराशामुरैः पांथानां मपमृत्युभिः कतिपयैः प्रादुर्बभूवे दिनैः ४८

तैः तथा पुष्पतां विकसतां केतकानां केतकी पुष्पाणां गंधसिंधौ स्रगंधसमुद्रे विलुठद्भिः पुष्पंधयैः अमरैः अंधीकृतैः सर्वतो विचरतां अमराणां कृष्ण
त्वात् तद्योगेन दिनानां मंधत्वं यथा च दूहर्हिनामलिना दृश्यंते तद्वद्दिनानीति भावः यद्वा दिनांधत्वेन दिनगतप्राणिनां मंधत्वं लक्ष्यते तथा मेदोभिः मां
सैः स्वीकृताः पुष्टा इत्यर्थः केकिनीनां मयूरीणां कलरवाः अव्यक्तमधुरशब्दाः येषु तेः तथा मेधंकराणि मेघोत्पादकानि आशामुरवानि दिक्प्रा
रंभाः येषु तेः पांथानां स्त्रीविधुराध्वगानां अपमृत्युभिः मारकैः ४८

घनकालः प्रावृट्काल एव यो धः क्षणदीप्तिः विद्युदेव वर्तिः अग्निमुखवर्तिः तथा संधुक्षिता दीपिता कालांबुदालिः कृष्णमेघश्रेणिरेवनलिकः महाराष्ट्रभाष
या बंबुकसंज्ञकः तस्मात्सपदिसंधुक्षणसमये सध्वनिः सशब्दं यथा तथा निःसरद्भिः बहिर्गच्छद्भिः कठोरैः वर्षाश्मानः करका एव सीसगुलिकानां निकराः स
मूहाः तैः घर्माभियातिं ग्रीष्मर्तुशत्रुं ऊष्माणं शत्रुं वा अवधीत् अन्योपियोद्धानलिकात्मकाग्निं यंत्रेण शत्रुं हंति ४९ कांतारसीम्निदुर्गममार्गं प्रांतमोगमाधीलि
हाभ्रमरेण मलिनीकृतं स्वस्थित्या कृष्णीकृतं अग्रं यस्याः सा नवानां केतकबर्हाणां केतकपत्राणां लेखापंक्तिः विरुरुत्वे विशेषेण शुशुभे तामुत्प्रेक्षते दयिता
जनेन स्मरभिया किंचित् अंचले अग्रे दग्ध्वा पथिकमर्तृपुसंप्रेषिता पत्रिकेव दयिताजनेन पतीन् प्रतिस्मरपीडानिवेदनार्थं पूर्वलिखिता ततः स्मरो ज्ञास्यतीति त

कालांबुदालिनलिकात्क्षणदीप्तिवर्त्या संधुक्षितात्सपदिसध्वनिनिःसरद्भिः वर्षाश्मसीसगुलिकानिकरैः कठोरैः घर्माभियातिमवधी हनका
लयोधः ४९ माधीलिहा विरुरुत्वे मलिनीकृता ग्राकांतारसीम्निनवकेतकबर्हैरवा दग्ध्वांचले स्मरभिया दयिताजनेन संप्रेषिता पथिकमर्तृपु
पत्रिकेव ५० अर्जुनेषु सकलेषु विकासिष्वद्वितीयां धृततादृशशब्दः एक एव विशुशोषविशेषादेतदंबुभृदनेहसिचित्रं ५१ द्विया किंचिदंचले दग्ध्वा

दहनसमये पतीन्त्यस्मत्पीडाज्ञानं न स्यादिति बुध्याग्निशांतिं कृत्वा प्रेषिता दग्ध्वा ग्रापत्रिकेव अनयोत्प्रेक्षया दग्धपत्रनिरीक्षणवत् तादृशकेतकपत्रनिरीक्षणेन तद्
तृणां विरहतापातिशयोद्योत्यते ५० अंबुभृदनेहसि प्रावृट्काले अद्रेः रैवतकपर्वतस्य सीमासीमायां सकलेषु अर्जुनेषु विकासिषु विकसनशीलेषु सत्कृधृतः तादृश
शब्दः अर्जुन इति नाम येन स एक एव विशेषात् विशुशोष शुष्को भूत् एतच्चित्रं आश्चर्यं पर्जन्यकालेर्जुनवृक्षाविकासिनोऽभवन् पार्थोर्जुनः सुभद्राविरहेण शुष्को मूर्द्धित्या
श्चर्यपरिहारः ५१

धनंजयः अर्जुनः विषति आकाशे अशेषास्तसकलास्तविदिक्ष आग्नेय्यादिषु दिक्षु प्राच्यादिषु च वियोगः सप्तद्राविरह एव शिल्पीन्द्रः चित्रकारः तेन विनिर्मितायाः
उत्पादितायाः तस्याः मृगाक्ष्याः सप्तद्रायाः तडितां विद्युतां ततेश्च भेदं न संवि विदेन ज्ञातवान् गौर वर्णेन कांतिमत्वेन क्षणिकत्वेन च साम्यात्तद्देदाग्रहणं अनेन विर
हातिशयोद्योत्यते ५२ अथ वा सवसूनुः मानसे मनः कल्पिते यदुपुत्र्यायाः सप्तद्रायाः परिणये विवाहे मन्मथे मदनाग्नेौ ज्वलति स तिलाजवापंचरहस्ते लाजहविः
प्रक्षेपं कर्तुमिव तस्याः सगर्भ्यं बंधुं उपेद्रं कृष्णां चित्तं अनेनैषीत् आनीतवान् सप्तद्राप्राप्तिः कृष्णासाहाय्यं विना न भविष्यतीति तत्स्मरणं कृतवानित्यर्थः ५३ स्मृतमा

वियत्यशेषास्तविदिक्षदिक्षवियोगशिर्षीन्द्रविनिर्मितायाः तस्यामृगाक्ष्याश्च तडित्ततेश्च धनंजयः संवि विदेन भेदं ५२ मन्मथे ज्वलति वा
सवसूनुर्मनसे परिणये यदुपुत्र्याः लाजवापपिव कर्तुमुपेद्रं तत्सगर्भ्यं मथ चित्तमनेनैषीत् ५३ अणुमात्रमिदं सहेतवो दुर्नहिष्वं भरमद्यमा
मितीव मनसोप्यवरुह्य तस्य दृष्टेः पुरतः प्रादुरभूत् पुमान् पुराणः ५४ स्वस्वचेष्टा कथानद्याद्वितीयर्तुगुणज्ञया नवभूवेतयोस्तत्र नयनानंदिनोर्मियः ५५

त्रः श्रीकृष्णः प्रादुरभूदित्यत्र हेतुं परिकल्पयति अणुमात्रमिति पुराणः पुमान् अनादिः श्रीकृष्णः अणुमात्रं परमाणुप्रमाणं इदं मनः अद्य विश्वं भरं विश्व-
धारकं मां बोदुं मत्कर्मकवहनं कर्तुं नहि सहेत न समर्थं भवेत् इतीव हेतोः तस्य मनसोपि अवरुह्य अवतीर्य दृष्टेः पुरतः प्रादुरभूत् प्रकटो भूत् ५४ तत्र मिथः
परस्परं नयनानंदिनोः नयनस्फुरद्वदयिनोः तयोः कृष्णार्जुनयोः स्वस्वचेष्टानां स्वस्वचरित्राणां कथैव न दीतया द्वितीयर्तोः ग्रीष्मर्तोः गुणस्य जलशोषकर
णरूपगुणस्य ज्ञया ज्ञात्र्यानवभूवेन जातं कथानदीशुष्कानजाता परस्परस्वस्वचरित्रकथनं न समाप्तमिति यावत् अनेन स्नेहातिशयोद्योत्यते ५५ ५९

मधुरस्मितस्य अर्जुनकृतसंदरस्मितस्यभावं अभिप्रायं विदुषः ज्ञातुः तस्य कृष्णस्य मतेन भिक्षोः सन्यासिनः वेष इव वेषो यस्य सः विजयः अर्जुनः कु-
सुमारस्त्रस्य मदनस्य भयादिवरैव तत्कस्य कुहरे गुहायां अतिगूढः अतिगुप्तः सन्तिष्ठति स्म तस्थौ ५६ उन्नतोऽपि महानपि कविः स भद्राकमनीयतायाः सु-
भद्रासौंदर्यस्य नुत्यैस्तवनं कर्तुं कथं कल्पेत् समर्थो भवेत् अपितु नैव भवेत् येन कारणेन चतुर्थं आश्रमं सन्यासाश्रममपि आश्रमोऽस्तीत्यमरः अस्य अर्जु-

विजयो मधुरस्मितस्य भावं विदुषस्तस्य मतेन भिक्षुवेषः कुसुमारस्त्रभयादिवातिगूढः कुहरेऽवतकस्य तिष्ठति स्म ५६
कथं स भद्राकमनीयतायाः कल्पेत् नुत्यै कविः उन्नतोऽपि चतुर्थं मध्याश्रमस्य येन तां साधनी भूयदि दृक्षते स्म ५७ तदा त्व-
एवाद्रितटात्पतिः श्रियः परिप्लवंतं प्रकृतेशु भागमे यदा शयेत शय एव तद्भवेदिति ब्रुवन् द्वारवतीं पुनर्ययौ ५८

नस्य साधनी भूयसाहायी भूयतां द्रष्टुमिच्छति स्म अतिभिः स्पृहं तत्रापि न पुंसकमपि तां द्रष्टुमिच्छति स्म किं पुनर्नरो युवाविषयीति भावः ५७ तदा त्वे-
व तदानीमेव श्रियः पतिः श्रीकृष्णः प्रकृतेर्वर्तमाने स भद्रा प्राप्तिरूपे शुभागमे परिप्लवं चंचलं संदिग्धं इति यावत् तं अर्जुनं ते आशये मनसि यत् वर्तते
तत् शये हस्ते एव करगतमेव भवेत् इति ब्रुवन् स न पुनः अद्रितटात् द्वारवतीं ययौ भगाम ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४

गद्यं ॥ तदनंतरं रैवतकगुहावासानंतरं अहस्करमदस्यसूर्यगर्वस्यतस्करं अपहारकं महः तेजोयस्यसः महान्मस्करी संन्यासी रैवतकगिरेः उपस्कुरु
ते रैवतकगिरिं अलंकुरुते तस्य संन्यासिनः नमस्करणं अस्माकं श्रेयस्करणं श्रेयः साधनं इति पुरोधोजनबोधनात् उपाध्यायजनस्वचनात् हेतोः कु
तूहलिना कोतुकवता हलिना बलरामेण नगरं द्वारकानगरीं उपनीयमानं भावनाभिस्तं कपटसंन्यासिनं अर्जुनं यदुद्वंद्वेषु यादवसमुदायेषु संभ्रमं

गद्यं ॥ तदनंतरं महस्करमदतस्करमहामहान्मस्करी रैवतकगिरेरुपस्कुरुते तस्य नमस्करणमस्माकं श्रेयस्करणमिति
पुरोधोजनबोधनात् कुतूहलिना हलिनानगरमानीयमानं बहिरपि ज्वलता विरहानलज्वालेनेव काषायवाससावगुं
ठितवपुषं सव्यसाचिशब्दमत्सरेण स्मरवीरेण प्रवासरंध्रमन्विष्य पन्नगपांड्वयदुकुमारिकाणां कृतपृथक्पृथगीर
तां निशरकांडीमिव त्रिदंडां विभ्राणां निजपल्लवकोमलिमनिर्जयशोकादिवशुष्केण पटीरतरुणापादुकाभूय परिचर्य
माणपादयुगुलं तं भावनाभिस्तं संभ्रमेण वंदमानेषु यदुद्वंद्वेषु मुकुंदोपि सविनयमुपागतश्चेतः पूरणावशेषैः स्वसोदरी
प्रेमरसैरिव तीर्थजलैः पिचंडिलं कमंडलुं तदीयपाणे रादाय भगवन्निहत इत इति राजभवनमुपनीय कन्यांतःपुरे निवेशयामास ७

ण वंदमानेषु सत्सु मुकुंदोपि कृष्णोपि सविनयं यथा तथा उपागतः सन्चेतः पूरणात् अवशेषैस्वचित्तपरिपूरणे जाते सति अवशिष्टैः स्वसोदर्याः स्वभ
गिन्याः प्रेमरसैरिवेत्युत्प्रेक्षा तीर्थजलैः पिचंडिलं पूर्णमित्यर्थः कमंडलुं तदीयपाणेः भिक्षुकरात् आदाय स्वहस्ते गृहीत्वा हे भगवन् इत इत इति अ

अस्मिन् अस्मिन्देशे आगत्यमिति उक्त्वा राजभवनं राजगृहं उपनीय कन्यांतःपुरे कन्यावासगृहे निवेशयामास कीदृशं भिक्षं अंतरिव अंतःकरणे इव बहि
रपि ज्वलता सप्तद्रायाः विरहानलस्य ज्वालेनेव काषायवाससारक्तद्रव्यविशेषं रजितवस्त्रेण अवगुंठितवपुषं वेष्टितदेहं तथा स्मरवीरेण कर्त्रा सव्यसा
विशब्देन स्वस्य सव्यसाचिनामतदेवैतस्य भिक्षोरपितेन भिक्षौ मत्सरः तदुत्कर्षा सहनं तेन करणेन प्रवास एव रंघं शत्रोरपकर्ष समयं अनिष्य मृगित्वा प
न्नगपांडुयदूनायाः कुमारिकाः उल्हूषी वित्रांगदा सप्तद्रायाः तासां कृते पृथक् पृथक् ईरिता मुक्तां त्रयाणां शरकांडानां बाणदंडानां समाहारः त्रिशरकांडा-
तामिव कन्यात्रयार्थं मुक्तं बाणत्रितयमिवेत्यर्थः त्रिदंडां विभ्राणं धारयंतं तथानिजपल्लवस्य कोपलिप्तः मृदुत्वस्य निर्जयेन शोकादिव शुष्केण पथिरत

॥ पद्यं ॥ मार्गेशरत्रयममुष्यकृते विमुच्य शेषं द्वयं पुनरिचोद्दिशतु मात्तलोभः शुश्रूषितुं तदनुसोदर

चोदितायास्तन्याः स्मरो नयनमेव शरं व्यतानीत् ५९

रूपा चंदनदृक्षेण पादुकीभूय परिचर्यमाणं सेव्य-

मानं पादयुगलं यस्य तं ७ पद्यं ॥ तदनु कन्यांतःपुरवासानंतरं स्मरः शुश्रूषितुं भिक्षोः सेवां कर्तुं सोदराभ्यां रामकृष्णाभ्यां चोदितायाः प्रेरितायाः
तन्याः सप्तद्रायाः नयनमेव शरं व्यतानीत् मुक्तवान् कथं भूतः स्मरः अमुष्य भिक्षोः कृते मार्गेशरत्रयं विमुच्य पंचस्र बाणेषु मध्ये शेषं द्वयं शर-
द्वयं पुनः उद्दिशतुं मोक्तुं आत्तलोभ इव संजातलोभ इवेत्युत्प्रेक्षा अन्योपि धानुष्कः स्वबाणैर्लक्ष्यवेधेन जये प्राप्ते लोभात्पुनरपि बाणं मुच-
ति ५९॥ श्रीकृष्णा ॥ श्रीरामकृष्णा ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥

चं.भा.
१४

चित्तभुवामदनेन कर्त्तासमद्रायाः मधुरेणसंदरेण वपुषास्रुवास्रुस्त्रेण धनुषाच करणेन तर्जितः मर्त्तितः सः मस्करी संन्यासी तपसेवत-
पोहेतुनेव दिनेदिनेतनोः तनिमानंजगृहेस्वीचकारः ६० अयं पार्थः मदनपीडयादीर्घेनिःश्वसितं निःश्वसितमिति प्रतिनिःश्वसितं तस्मिन्सति वीप्सायामव्ययीभावः तृतीयासप्तम्योर्बहुलमिति विकल्पात्सप्त-
म्या अमभावः पाणिनानासिकांस्पृशन् सन्प्राणायामसमापनं भावयामास ज्ञापयामास अत्रस्वमर्म गुप्तये क्रियया परवंचनात् युक्त्यलंकारः त

वपुषामधुरेणस्रुवाधनुषाचित्तभुवाचतर्जितः तपसेवदिनेदिनेतनोस्तनिमानंजगृहेसमस्करी ६० प्रतिनि श्वसितेदीर्घे
पाणिनानासिकांस्पृशन् भावयामास पार्थोयंप्राणायामसमापनं ६१ प्रणवोच्चरणे पुरःप्रसर्पत् प्रबभासे यतिनस्तदाधरोष्ठं ॥
मुहुरग्रगतावनींद्रपुत्रीमुखमास्वादयितुं किलोज्जिह्वानं ६२ ॥

दुक्तं युक्तिः परातिसंधानं क्रियया मर्मगुप्तये इति ६१ तदा कन्याशुश्रूषासमये प्रणवस्य ओंकारस्य उच्चारणे पु-
रःप्रसर्पत् प्रणवावयववर्णयोः ओंकारस्मकारयोः ओष्ठत्वात् अग्रे गच्छत् यतिनः अधरोष्ठं प्रबभासे अत्यंतं शुश्रूषे अत्रोष्ठशब्दस्य नपुंसकत्वं कोशांतरादवगंत-
व्यं कीदृशं अधरोष्ठं अग्रगतायाः अवनींद्रपुत्र्याः स्रग्मद्रायाः मुखं आस्वादयितुं चुंबन क्रियया आस्वादं गृहीतुं मुहुः पुनः पुनः उज्जिह्वानं उद्योगं कुर्व-
दिवेत्युत्प्रेक्षा ६२ ॥ ॥ श्रीकृष्ण ॥ ॥ श्रीरामकृष्ण ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

टी.स्त.

३

१४

यतिः कन्याकरे स्रग्भद्राहस्ते पादपद्मं मृद्वतिपादमर्दनं कुर्वतिसति गात्रेशरीरे पुष्पंति पुलकांकुराणि हरे हरे माधव माधवेति हरिनामोच्चारणं कृत्वा हरिस्मृतेः ह-
रिस्मृतिहेतुदर्शनात् अन्यथा चकार हेतुं तर जनिता निचकार इमानि पुलकांकुराणि न शृंगारसात्विकभावजन्यानि अपितु शांतरससात्विकभावजन्या
नीतिहेतुं तरं प्रदर्शयामासेत्यर्थः ६३ ॥ गद्यं ॥ एकदा प्रत्यवसानकृत्यं भोजनकृत्यं निर्वर्त्य कृत्वा प्रतिक्षणं दृक्ष्वापस्य मदनस्य क्षरप्रैरतितीक्ष्णो व्रितस्ति प्रमा
णैश्च बाणविशेषैः संधुक्षणेन तक्षणेन समंतात्पतितैः सत्वगुणस्य शकलैरिव स्वेदबिंदुभिर्व्याकीर्णं चामूरवीचमूरुसंज्ञकमृगविशेषसंबन्धिनीलचं अ-

कन्याकरे मृद्वतिपादपद्मं पुष्पंति गात्रे पुलकांकुराणि हरे हरे माधव माधवेति हरिस्मृतेरन्यथा चकार ६३ गद्यं ॥ एकदा निर्वर्त्य प्र-
त्यवसानकृत्यं प्रतिक्षणमिदं दृक्ष्वापक्षरप्रसंधुक्षणेन समंतात्पतितैः सत्वगुणशकलैरिव स्वेदबिंदुभिर्व्याकीर्णं चामूरवीचम-
ध्यास्य विश्राम्यंतं तं धवित्रेण वीजयंती स्रग्भद्रा तैस्तेरिङ्गितैस्तस्य यतित्वे संशय्यत त्वजिज्ञासायाः सविनयमनुरहसिव्यजिज्ञापत्
पद्यं ॥ तपस्विन्नद्यमे प्रीतिस्तवाभ्यागमसंभवा कन्यामौनावकीर्णित्वे कल्पशारवा शिखायते ६४ ध्यास्य अधिष्ठाय विश्राम्यंतं तं यतिं धवित्रेण मृग

वर्मरचितव्यजनेन वीजयंती स्रग्भद्रा तैस्तेः दीर्घनिःश्वासादिभिः दृङ्गितैः चेष्टाभिः यतित्वे संशय्यत तस्य यतित्वम्यत त्वजिज्ञासायाः सविनयमनुरह-
सिसविनयं व्यजिज्ञापत् विज्ञापयामास ६५ पद्यं ॥ हेतपस्विन् अद्य तव अभ्यागमात् संभवः उत्पत्तिर्यस्याः सामे प्रीतिः कन्यायाः मौनरयपरपुरुषेण सह भाषणवर्जन-
रूपमौनव्रतस्य अवकीर्णित्वे क्षतव्रतत्वे मौनव्रतत्यागविषये इति यावत् अवकीर्णीक्षतव्रत इत्यमरः कल्पशारवा शिखायते कल्पवृक्षाग्रमंजरीवदाचरति

यथाकल्मषक्षेत्रमंजरीकांसितपदार्थबाहुल्यं करोति तथा प्रीतिः मौनव्रतमंशबाहुल्यं करोति प्रीतिर्मावाद्यतीत्यर्थः ६४ हेयतिनां इंद्रश्रेष्ठदानीं अमीय
दवः यादवाः पुण्यराशयः संतिस्वलुयैः यदुभिः तव अंगिसंगमेशिरसा अन्यतूरजः धूलिः अवाप्यते मनसा अन्यतूरजः रजोगुणः परिकर्ष्यते च शिरसा
नमनेन येषां मनसा विक्षेपकारिरजा गुणस्त्यज्यते इति भावः ६५ हे भगवन् त्वं अखिलं विबुध्यसे जानासि अतः भाविमविष्यतु मेषु भं परमार्थसत्त्वं
दब्रूहि परमः अर्थो यस्मिन्निति शुभविशेषणं वायतः भवद्बिधाः त्वत्प्रकाराः प्रयताः पूताः योगिनो वायतयः प्रणिधानेन समाधिना दिव्यचक्षुषः अ

यदवः खलु पुण्यराशयो यतिनामिंद्रतवांगिसंगमे शिरसान्यदवाप्यते रजो मनसान्यत्परि कर्ष्यते च येः ६५
भगवन्निखिलं विबुध्यसे परमार्थं वद भाविमेषु भं प्रयतायतयो भवद्बिधाः प्रणिधानेन हि दिव्यचक्षुषः ६६
अवकर्ष्यत देषमीलितः क्षणमक्ष्णोः प्रतिवाचमाददे बहुना किमयि स्वकैर्गुणैर्विजयं प्राप्स्यसि योषितां कुले ६७

लौकिक त्रैकालिक ज्ञानवंतः संति ६८ एषः कपटयतिः तत्सुभद्रावचनं आकर्ष्य क्षणं अक्ष्णोः मीलितः सन्नृताक्षिमीलनः सन्नित्यर्थः प्रतिवा
चं तदुत्तरं आददे स्वीचकार उवाचेत्यर्थः अधिकन्ये बहुना भाषणेन किं किंप्रयोजनमस्ति त्वं योषितां स्त्रीणां कुले समूहमध्ये स्वकैः गुणैः सौंदर्या
दिभिः विजयं सर्वोत्कर्षं प्राप्स्यसि विजयं अर्जुनं प्राप्स्यसीति गूढाभिप्रायः ६९ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥

यः नतिसमये स्वस्य पादांगुष्ठनखं ते भाले विशेषकं तिलकं कुर्यात्सनरोपि मनुष्योपि स्मरेण आर्तः सन् सद्यः दृशोः आमिषं भोग्यं वस्तु स्यात्तद्विषयो भवे-
दित्यर्थः आमिषं त्वस्त्रियां मांसे तथा स्याद्भोग्यवस्तु नीतिकेशवः अन्यत्र तु पूर्वधर्मपुत्रो विष्णवं शभूतो जितेन्द्रियो नरनारायणो गंधमादने तपस्यमानो दृष्ट्वा त-
द्विभार्यमिन्द्रप्रेषितकामरंभाद्यश्वरोगर्वनाशार्थं नरेणैव स्वोत्प्रेष्य शरां निर्माय तद्गर्वो हृत इति देवी भागवते उक्तत्वात्समुरव्यो नरः सोपिका भार्तास्त्वद्गोचरो
भवेत् तत्रैवाश्वरौ वरदानेन विषयभोगार्थं यैव गृहीतावतारस्य मम नरशब्दवाच्यस्यार्जुनस्य काकथेति गूढो मिप्रायोपि नाद्योतितः ६८ गद्यं ॥ सा स्रग्भद्रा इति

पादांगुष्ठनखं यस्ते भाले कुर्याद्विशेषकं सनरोपि स्मरेणार्तः सद्यः स्यादा मिषं दृशोः ६८ गद्यं ॥ इति सातस्य वक्रिमस्पृशावच
साश्रवसाच निपीतपूर्वैस्ते स्ते लक्षणे श्वसो यं यतिः संक्रंदनं नंदन इति निश्चयमणिं हृदयपटकपुटे निधाय भगवन्म
वदभिहितयोर्विजयनरशब्दयोः क्रमेण धर्मिपरता विशेषनामता चतवहूपया भवितेति तस्मै व्रीडेन तरलनयनं वदनमवनमयंती तस्ये

उक्तप्रकारेण वक्रिमाणं अर्थांतरकोडीकाररूपवक्रतां स्पृशति तथा भूतेन वचसाश्रवसाश्रवणोद्विगेण निपीतपूर्वैः सादरं श्रुतेः तैस्तेः प्रसिद्धैः लक्षणेः सव्यद-
क्षिणप्रकोष्ठज्याघातकिणादिचिह्नैश्च सोयं संक्रंदनं नंदनः इन्द्रपुत्रोर्जुन इति निश्चयमणिः तं हृदयपटकपुटे हृन्मंजूषायां निधाय महार्हमणिमंजूषायामिव नि-
श्चयं हृदये स्थापयित्वेत्यर्थः हे भगवन्भवता अभिहितयोः उक्तयोः विजयनरशब्दयोः क्रमेण विजयशब्दस्य धर्मिपरता धर्मिवाचकत्वं नरशब्दस्य विशेषनामताम
नुष्यविशेषनरसंज्ञकता चतवहूपया भविता भविष्यति इति उक्त्वा व्रीडेन तरले चंचले नयने यस्मिन् तद्वदनं अवनमयंती सती तस्मै कपटयतये तस्ये तस्मै स्वा

शयंप्रकाशयामासेत्यर्थः प्रकाशनस्येयारव्ययोश्चेति तिष्ठते रात्मनेपदं तस्मै इति श्लाघाङ्कुड्-स्याशपांशीप्यमान इति संप्रदानत्वं ९ पद्यं ॥ यं उद्दिश्य एवं
 क्तप्रकारा तव उक्तिभंगीसः एषः अहं अनुकंपनीयः कृपाविषयः दासः अस्मि इति उक्ताक्षणां अर्जुनत्वं प्रकाशय प्रकटीकृत्य चोरयतिः कपटयतिः तांस्त
 भद्रांकपोले चुचुंब ६९ पुष्पास्त्रः मदन एव कर्षकवरः कृषावलश्रेष्ठः स्वस्य किंशुकशिलीमुख एव पलाशपुष्पबाण एव सीरः लांगलं तेन कृष्टे स्वेदां
 बुपूरेण भरिते व्याप्ते तस्याः सुदृशः सुभद्रायाः क्षेत्रे देहे केदारे च पुलकानां छलेन कपटेन निविडान् शृंगाररसस्य बीजानां निकरान् अवाप्सीत्-

यमेवमुद्दिश्य तवोक्तिभंगीस एष दासोऽस्म्यनुकंपनीयः इति प्रकाशय क्षणमर्जुनत्वं चुचुंब तां चोरयतिः कपोले ६९ स्वेदां बु
 पूर भरिते सुदृशस्तस्याः क्षेत्रे स्वकिंशुकशिलीमुखसीरकृष्टे पुष्पास्त्रकर्षकवरः पुलकच्छलेन शृंगारबीजनिकरान् निविडान् अवाप्सीत् ७०
 तस्यामेव वधूमिमांसरजनोऽद्योऽनुकूलारहः पाणोक्त्यविलोकितोऽस्य भरोद्वाभ्यां हरिभ्यामपि पौरेषु भयथाजनेष्वबलतां प्राप्तेषु
 पार्थस्तया जाग्रत्सारथिविद्यया सह रथारूढः पुरा निर्ययौ ७१

अन्योपि कर्षकः लांगलकृष्टे जलपूर्णे क्षेत्रे सस्य बीजानां वापं करोति ७० सः पार्थः यस्यां अ
 र्जुनत्वप्रकटनं तस्यामेव रजनोऽनुकूलारहः एकांते सद्यः पाणोक्त्यविवाहजाग्रतीस्फुरद्रूपासारथिविद्यासारथ्यं यस्याः तया सुभद्रया सह
 रथारूढः स नू पुरा तू निर्ययौ निर्जगाम कथं भूतः पार्थः द्वाभ्यां हरिभ्यां कृष्णमहेंद्राभ्यामपि विलोकितः विवाहस्य उत्सवभरो यस्य सः कृष्णेन स्वभक्तस्य इंद्रे
 ण स्वसूतस्य विवाहोऽस्योद्दृष्ट इत्यर्थः केषु सत्सु पौरेषु जनेषु उभयथा उभयप्रकारेण अबलानां बलरामरहितानां अर्जुनजये सामर्थ्यरहितानां च भावः
 अबलतातां प्राप्तेषु सत्सु ७१

दी.स्त.

३

१६

इदं आकर्ष्य पार्थोद्दिशात् पार्थमुद्दिश्येत्यर्थः जृम्भितानां यदूनां क्रोधनानां कोपिनां भावः क्रोधनत्वं तस्य जातेः सामान्यस्य क्रोधस्येत्यर्थः जाति
लतायाश्च म्लानिंदातुं माधवः श्रीकृष्णः माधवः लक्ष्मीपतिः समर्थ इति यावत् वसंतश्च अभूत् वसंते हि जाति लता म्लाना भवंति वर्षा सुप्रफुल्ला भवंती-
ति प्रसिद्धं यत्र श्रीकृष्णे साकौरवी कुरुवंशोत्पन्नपांडवीया समृद्धिः आयत्ता अधीना यत्र वसंते च कुरवाणां कुरवकटक्षाणां द्रुपं बवयोरभेदात् कौरवा
सा समृद्धिः पुष्पादिबाहुल्यं अधीना यादवाः कृष्णवचनप्रौढ्याशांता अभूवन्निति भावः ७२ रणोत्साहे शांते सति यदूनां जडिम्नः बुद्धिमांस्यस्य कीर्तध्वजल-

आकर्ष्येदं जृम्भितानां यदूनां पार्थोद्दिशात् क्रोधनत्वस्य जातेः म्लानिंदातुं माधवो माधवो भूद्यत्रायत्ता कौरवी सा समृद्धिः ७२

रणोत्साहे शांते यदुजडिमकीर्तिध्वजलतां मुहुः स्मारं स्मारं कपटयति तां वलिगतकुचं हसंत्या प्रेयस्या दशन रुचि मित्रीकृतयशाः

शतांगेनाविद्वत्सरपतितनूजो निजपुरीं ७३ ततो मुहूर्ते सकलाभिनंद्ये कुरुहृद्गहानां कुशलोदयाय सतं सभद्रा सुषुवे भिमन्युं प्रवी

सूस्तातमिव प्रवीरं ७४ तां ध्वजवत्सर्वेषां सूचिकां कपटयति तां मुहुः पुनः पुनः स्मारं स्मारं स्मृत्वा वलिगतौ चंचलौ कुचौ यस्मिन् कर्मणि यथा भवति

तथा हसंत्याः प्रेयस्याः सभद्रायाः दशनानां रुचेः कांतेः निर्मलतया शुभ्रतया च मित्रीकृतं यशो येन सः सुरपतितनूजः अर्जुनः शतांगेन रथेन पुरीं इंद्रप्रस्थेन

गरीं अविद्वत्प्रविष्टवान् ७३ ततः सभद्रा सकलानां अभिनंद्ये अभिनंदनीये मुहूर्ते शुभसमये कुरुहृद्गहानां कुरुवंशेष्वा नां धर्मादीनां कुशलोदयाय कल्या

णोदयार्थं अभिमन्युसंज्ञं सुतं सुषुवे काकमिव प्रवीरसूः महाशूरप्रसूः कुंती प्रवीरं महावीरं तातं जनकं अर्जुनमिव ७४ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥

पतिव्रतानां मध्ये प्रधानभावे प्राधान्ये मुख्यत्वे कृतः पट्टबंधो यस्याः सा अधिकारार्थमभिषेके हि पट्टबंधः क्रियते ऋष्यादिभिः पतिव्रतासु मुख्योक्तेति भावः
पांचालपुत्रीद्वौ पदी च चकारः स्रग्भद्रासमुच्चयार्थः पंचापि स्वान्यतीन् पितृणां अनृणान् पितृऋणरहितान् अकार्षीत् पत्न्यां पुत्रोत्पादनेन पितृऋणान्मुक्ते
भवतीति श्रुतिस्मृतिपुराणादौ प्रसिद्धिः ७५ गद्यं ॥ अथ तेषां पांडवानां तादृशां अत्युत्कृष्टतया अनिर्वच्यं पुत्रोत्सवं आकर्ण्य सामंतः ऋतुमंडलस्य मांड-
लिको राजा वसंतः ऋतुः राजसंबंधितया अहं ऋतूनां राजा धर्मराजस्तु सार्वभौमः एवं च राजसंबंधेन हर्षादिव समाजगामतदानीं वसंतागमनसमये

पांचालपुत्री च पतिव्रतानां प्रधानभावे कृतपट्टबंधा पंचापि सद्यः प्रतिभूरिव स्वान्यतीन् पितृणामनृणानकार्षीत् ७५ गद्यं ॥ अथ तेषां
तादृशां पुत्रोत्सवमाकर्ण्य ऋतुर्वसंतसामंतो राजन्यसंबंधितया हर्षादिव समाजगाम तदानीं भगवान् पवमानस्तु भीमस्य सुतोत्पत्तिनि-
मित्ताशौचवत्तया लोकस्पर्शाय संकुचन्निव कतिचन दिनानि मलयं विहाय पदमेकमपि न च चाल १० पद्यं ॥ एतेन खल्वकरुणेन तपागमेन
जीवातुरद्यममदेशत एव दूरात् उत्सारितो मधुरिती वरुणावनां ते तत्त्वागतं परभृतो न समाचचार ७६ गद्यं ॥

गवान् पवमानः वायुस्तु भीमस्य स्वपुत्रस्य सुतो
त्पत्तिनिमित्ताया आशौचवत्ता जननाशौचवत्ता तया लोकानां स्पर्शाय संकुचन्निव लोकानां मत्स्पर्शमाभूदिति मनसि संकुचन्निव कतिचन दिनानि मलयपर्वतं विहाय एक-
मपि पदं न च चाल सदा मलयसंबंधेन वर्ततेत्यर्थः १० पद्यं ॥ अकरुणेन निष्प्रेणकरुणदृष्टपुष्परहितेन करुणस्तरसे दृष्टे दृष्टपायां करुणामतेति विश्वः तपागमेन ग्री-
ष्मागमेन अद्यममजीवातुः जीवनदाता मधुः वसंतः देशतः दूरादेव उत्सारितः निष्कासित इति मनस्यानीयरूपेव क्रोधेनेव वनांते वनमध्ये तस्य ग्रीष्मस्य स्वा

गतं वाचा सत्कारं परभृतः कोकिलः न समाचचार ग्रीष्मे कोकिलः शब्देन करोतीति प्रसिद्धिः तत्र रुषेति हेतूत्प्रेक्षा ७६ तदानीं ग्रीष्मर्तौ शिरीषपंक्तेः शिरीष
कुसुमपंक्तेः कुरुकामिनीनां सप्तद्राद्रौ पद्यादीनां शरीर वल्यासहमार्दवेन उपमासादृश्यं उपस्थिता उदिता अभूत् इतः प्राकृतासीत् इदानीं मिलितेति भावः
तदेव तपस्थितशब्देनार्थान्तरक्रोडीकारादर्थान्तरन्यासेन द्रष्टव्यमिति हियतः तपस्थितानां ग्रीष्मे स्थितानां तपस्विनां च सर्वसुलभं ७७ कुरूणां केलिवनेषु उद्याने
षु मल्लिकाकुसुमेषु भ्रमरावलीबभौ शुश्रुमे तामुत्प्रेक्षते ऋत्विति ऋतुना प्रकृतत्वाद्ग्रीष्मेण मधुगंधयोः मकरंदसुगंधयोः गुप्तेरक्षणाय अग्रे कुसुमाग्रे जनु

शिरीषपंक्तेः कुरुकामिनीनां शरीर वल्यासहमार्दवेन उपस्थिता भूदुपमानदानीं तपस्थितानां सुलभं हि सर्वं ७७ कुरुके
लिवनेषु मल्लिकाकुसुमेषु भ्रमरावलीबभौ ऋतुना मधुगंधगुप्तेरक्षणाय अग्रे निहितेव मुद्रणा ७८ शुभसौरभसंभू
तानि भूमौ शुचिभूतान्यपि यानि पाटलानि कलयेयुरतीव चित्रभावं क्षणपीतानि दृशा कथं न तानि ७९

नाल्लाक्षया कृतवानि हितारथापिता मुद्रणेव भाषायां लारवोलेति शब्दवाच्यमिव यथा कोशगृहद्वारशृंगवलोपरिलाक्षाले परस्परमुद्रणा क्रियते तथा कुसुमो
परिकृता किमित्यर्थः ७८ भूमौ शुभसौरभेण उत्तमसुगंधेन संभूतानि शुचिभूतानि शुभ्राण्यपि यानि श्वेतरक्तवर्णानीति विरोधः शुचौ आषाढे भूतानि
जातानि पाटलानि पाटला वृक्षपुष्पाणीति विरोधपरिहारः दृशानेत्रेण क्षणपीतानि सादरमवलोकितानि तानि चित्रभावं आश्चर्यं कथं न कलयेयुः दद्युः
अपितु आश्चर्यं दद्युरेव किंच यानि शुभ्राणि पाटलानि पीतानि तानि चित्रभावं कर्बुरत्वं कथं न कलयेयुः धारयेयुः अपितु कर्बुरत्वं धारयेयुरेव ७९ ५९

सुदृशांसंदरीणांकेश्यंकेशसमूहः अपंचनः मेघइतिकैः नजज्ञेनज्ञातं अपितुसर्वैर्ज्ञातं यत् यस्मात्कारणात् तस्यकेश्यस्य अधः अधोभागे निटिलेलला
टे एवसाचासौ तादृशीचतत्तादृशी अतिमहतीत्यर्थः सलिलानां शीकरकणाः यस्मिन्तस्य दुर्दिनस्य मेघछन्नाकाशदिनस्य श्रीः शोभासततं निरंतरं आ
सीत् कीदृशंकेश्यं सीमंत एव विधुत् यस्मिन्तत् तथा अवतंसशिरीषाणि अवतंसीकृतशिरीषकुसुमान्येव चापं यस्मिन्तत् ८० उष्णारुचेः सूर्यस्य उष्णे
कैरेः किरणैः समंतात् उष्मायमाणानि उष्माणं उद्धमंति अखिलदिङ्मुखानि यस्मिन्तस्य अन्हः दिवसस्य समीपं भागं स्वकाले अन्हस्त्रिंशद्वटिका

सीमंतविधुदवतंसशिरीषचापंकेश्यंचनोयमितिकैः सुदृशां नजज्ञे तस्याधएव निटिले सततं यदासीत् तत्तादृशी सलि
लशीकरदुर्दिनश्रीः ८० उग्रैः कैरेरुष्णारुचेः समंतादुष्मायमाणारिखलदिङ्मुखस्य आगंतुमन्हः सविधेस्वकाले ह्यनीश्वरे वापस
सर्परात्रिः ८१ वर्षास्त्रियं त्वरितमस्मदुपांतभूमेरुन्मूलनं कलयतीति रुषावलीटैः तीरद्रुमैः स्वानिकटादपसारितेव मध्यं जगाम सरितां
सलिलस्य वेणी ८२

वसानरूपस्वसमये आगंतुं अनीश्वरे व असमर्थे व रात्रिः अपसर्प किंचित् किंचित् स्वपश्चाद्भागे जगाम श्रीष्मे हिरात्रिर्लघुभवति तत्कारणमुत्प्रेक्षितं ८१
सरितां नदीनां सलिलस्य वेणी प्रवाहः मध्यं पात्रमध्यभागं जगाम कीदृशी सलिलस्य वेणी इयं वेणी वर्षासि प्रावृट्काले अस्माकं उपांतभूमेः समीपभूमेः उन्मूलनं त्वरितं
कलयति करोति इति हेतोः रुषाक्रोधेन अवलीटैः युक्तेः तीरद्रुमैः तीरस्य दृक्षैः अपसारितेव स्वसकाशात्परितः क्षिप्ते वेत्युत्प्रेक्षा ८२ ॥ ६९ ६९

देशेदेशेजडिमकुरंगाः शैत्यमृगाः दिनकर एवभिल्लः किरातः तस्मिन्तेजोभल्लेः उष्णकिरणबाणेः धावंधावंधावित्वाधावित्वाप्रहरतिसतिराज्ञांधारागेहंजलमंदि
रंशरणं अवापुः अन्येपिदुर्जनेनपीड्यमानाराजगृहंप्रतिगच्छन्ति ८३ युवतयश्चयुवानश्चयुवानः पुमान्स्त्रियेत्येवशेषः तरुणस्त्रीपुरुषाः तपतीं ग्रीष्मतीं अंगा
नांस्वांगानां अंगैः परांगैः संगस्य असहनेसति अभिमुखाः अन्योन्यस्यसन्मुखाः संतएवकेचित्पुवानः वाचापि अन्योन्यं दृढं यथातथा आलिलिंगुः केचित्दृ
शादर्शनेनापि आलिलिंगुः केचित्मनसापिमनः कल्पनयापि आलिलिंगुः ८४ गद्यं ॥ एवंरीत्यापचेलिमांपक्षां पूर्णाभित्यर्थः हेलिमयूरवानांसूर्यकिरणानां

देशेदेशेजडिमकुरंगास्तेजोभल्लेर्दिनकरभिल्ले धावंधावंप्रहरतिराज्ञांधारागेहंशरणमवापुः ८३ अंगांगसंगासहनेतपतीवन्योन्य
मेवाभिमुखायुवानः वाचापिकेचिन्मनसापिकेचिदृशापिकेचिदृदमालिलिंगुः ८४ गद्यं ॥ एवंपचेलिमांहेलिमयूरवकठोरकेलिं
तस्यतनयायैनिवेदितुकागाभिरिवरामाभिर्निरंतरोपान्तोद्गध्वनिवसंतोवसंतरतिकांताविक्रयंतजनकानंतरजकौंतेयोपरि
पाटलहंसपाददुरवगाहवनजातसनाथेपायसिरोधसिचविहोरस्तेषांदिनानामोपयिकमातिथ्यमापादयितुंभगवतींतामेवसरितमापततां ११

कठारकेलिंपरुषक्रीडांतस्यरवेःजनयायैयमुनायैनिवेदयितुकामाभिरिवरामाभिः सुंदरीभिः निरंतरोपांतौनिबिडितसमंताद्भागोद्गध्वनिवसंतोद्गोचरोवसंतौ
वसंतमदनाविवेत्युत्प्रेक्षाजयंतजनकस्यदंद्रस्य अनंतरजः कनिष्ठबंधुः उपेंद्रः कृष्णः कौंतेयः अर्जुनश्चतौपरिपाटलाः समंतात् श्वेतरक्तवर्णाः येहंस-
पादाः हंसचरणाः सूर्यकिरणाश्चतैः दुरवगाहानिदुष्प्रवेशानिवनेषुउदकेषुजावानिउत्पन्नानिअंभोजानितैः सनाथेयुक्तेपायसियमुनाजलेअन्यववनजा
तानिवनस

मूहाः तैः सनाथे रोधसि यमुना तीरे च विहारेः जलडीकावनक्रीडाभिः तेषां ग्रीष्मीयानां दिनानां औषधिकं युक्तं आतिथ्यं आपादयितुं कर्तुं भगवतांतामेव स
रितं यमुना आपततां अगच्छतां तस्मिन् क्रतौ कृष्णार्जुनौ स्त्रीभिः सह जलक्रीडां वनक्रीडां च कर्तुं यमुनां गता वित्यर्थः ॥ पद्यं ॥ कलिंदपुत्र्या यमुनया क
ल्लोलवेगस्य महालहरीवेगस्य कपटेन छलेन परमस्य पुंसः श्रीकृष्णपादं प्रति प्रससृपे गतं कथं भूतया इह पादे पुनः त्रिजगत्प्रवित्राः मे सरयः भार्गीरथी
तुल्याः कति तिष्ठंतीति मनस्यानीयताः सद्रष्टुं कामो यस्याः नये वेत्सु त्रेक्षा एतत्पादात् मम सरवी एका निर्गता तत्तुल्या अन्यास्तत्र कति संतिताः द्रष्टव्या इ

पद्यं ॥ कल्लोलवेगकपटेन कलिंदपुत्र्या पादं प्रति प्रससृपे परमस्य पुंसः तिष्ठंति मे पुनरिह त्रिजगत्प्रवित्राः सरयः कतीति समवे
क्षितुकामयेव ८५ तस्या जलेषु तरुणां बुदजातिवैरिष्ववर्तजालमनयोरुभयोरतानीत् वीचीकराग्रविनिवर्तितरामसीर व्यावल्गानो
पजनितव्रणगर्तशंकां ८६ सुरारिनारी मुखपद्मपंक्तिर्जवेन योद्धुं जलदुर्गपदैः तीरे वतस्थे तिलकापदेशात्कृत्वा पुरः खटकमंडलानि ८७

तीछयेव यमुनया पादं प्रति प्रसपे इत्यर्थः ८५ तरुणां बुदानां सजलमेघानां जातस्य समूहस्य वैरिषु प्रतिभाटेषु श्यामतया तत्तुल्येषु तस्याः यमुनायाः जलेषु आवर्ता
नां अंभोभ्रमाणां जालं समूहः उभयोः अनयोः कृष्णार्जुनयोः वीच्य एव कराः तेषां अग्रैः विनिवारितानि यानि निरामसीरस्य बलरामस्य व्यावल्गानानि स्वविदार
णार्थं चापल्यकर्माणि तैः उपजनिताः येष्वणगर्ताः तेषां शंका अतानीत् ददौ बलरामेण गोपीभिः सह पर्वते क्रीडता जलक्रीडार्थं आहूत्वा यमुनापदात् तत्र नाप्ता
तदा सा सीरेणाकृष्टेति श्रीमद्भागवते कथानकं ८६ सुरारेः नारी मुखपद्मानां पंक्तिः जलदुर्गवर्तमानैः पदैः सह जवेन योद्धुं तीरे अवतस्थे किं कृत्वा तिलकापदेशा

तुभालस्थितिलककपटात्स्वेदानांमंडलानिसमूहान्पुरःकृत्वाअग्रतःकृत्वा नेमेतिलकाःअपितुस्वत्राणार्थंमुखपद्मेःखेटकान्यग्रतःकृतानीत्यर्थात्केतवा
पद्मलंकारः८७ तत्रयमुनायांतासांकृष्णपत्नीनांविलासगमनंसमवेक्ष्यलज्जितचेतनायाःलज्जितमनसःमराल्याःहंस्याःलात्यत्वस्यलालनीयतायाःहेतु
रुपिकारणमपिगतेःगमनस्यमंदिप्रःमंदतायाःश्रीःशोभावेगात्तिरोभवनस्यवेगेनगत्वानिलीयस्थितेःविघ्नतयाप्रतिबंधकतयागर्ह्यातदानींनिंद्याबभू
व अस्माकंगतिमंदिमानस्यान्वेत्तर्हिद्रुतंगत्वानिलयनंभवेत् अतो निलयनेगतिमंदिमाप्रतिबंधकतयानिंदाहो जातइतिभावः८८ गद्यं॥ तासकृष्णस्त्रीषु

तासांविलासगमनंसमवेक्ष्यतत्रलात्यत्वहेतुरपिगर्हितचेतनायाःवेगात्तिरोभवनविघ्नतयामराल्यागर्ह्याबभूवनितरांगतिमंदि
मश्रीः८८ गद्यं॥ शनैःस्ताससरितमवगाहमानासकासांचिदीर्घ्यैर्वनितंबविंबानिजावकाशदानावलंबितोन्नतिभिरंबुभिः
पुलिनानिनिचोलयांचक्रुः१२ अपरासामसूययेवनाभिकुहराणिजलचूषणादावर्तकुलजवावलेपमवलुंपनू इतरासांकुधे
वकुचयुगलानिक्षोभणात्कोकनदकोशान्विदलयामासुः१३

शनैःशनैःसरितमवगाहमानाससतीषुकासांचित् नितंबविंबाःई
र्ष्ययेवविशालतयापुलिनेनसहस्वसाम्येर्ष्ययेवनिजस्यस्वस्य अवकाशदानेन अवलंबिता धृताउन्नति उच्चतायैःतैःअंबुभिःपुलिनानिनिचोलयां
चक्रुःआछादयामासुः१२ अपरासांस्त्रीणांनाभिकुहराणिनाभिविलानि असूययेवस्वसादृश्येर्ष्ययेवजलचूषणात्जलपानात् आवर्तकुलजवस्य-
आवर्तसमूहवेगस्यअवलेपंगर्व अलुंपनूचिच्छिदुःइतरासांकुचयुगलानिकुधेवस्वसाम्यधारणहेतुकक्रोधेनेवक्षोभणात्क्षोभजन्यताडनात्कोकनदानंरक्तो
त्पलानांकोशान्विदलयामासुः१३

पद्यं॥ ग्रहराजस्यसूर्यस्यपुत्रीयमुनावनिताजनानां वक्षोजकुंभनिबहात् कुचकुंभसमूहात् सकाशात् ग्रीष्मर्तुनाविनिहितं पितुः जनकस्य रवेः
तापरूपं स्वं धनं तरलोर्मय एव हस्ताः तैः अहरतूजग्राह हियतः अपत्यभाजां पुत्रदुहितृमतां विभूतिः संपत्तिः अन्यं स्वसंततं परं जननं नयाति पुत्रा
दिः पितुः स्वं अन्येन गृहीतं चेत्तस्माद्बलेन गृण्हाति किंपुनः राजपुत्रीति भावः ८९ सुदृशः सुंदर्यः सुरैः सरनायकानुजस्य उपेन्द्रस्य कृष्णस्य मनसः
वशीकृतौ स्वाधीनीकरणविषये निपुणतां पदुतां यथाययुः प्रापुः तथानलिनीलताः सरसीरुहैः कमलैः निपुणतां नययुः यत् यस्मात्कारणात् अमू

वक्षोजकुंभनिबहाद्द्वनिताजनानां ग्रीष्मर्तुनाविनिहितं ग्रहराजपुत्री तापं पितुः स्वमहरत्तरलोर्मिहस्तैरन्यं नयाति हि विभू
तिरपत्यभाजां ९० सरनायकानुजमनोवशीकृतौ सुदृशो सुरैर्वनिपुणतां यथाययुः सरसीरुहैर्न नलिनीलतास्तथासक

चान्यमूनिविकचानितानियत् ९१ यमस्वसुः सन्निधिमेत्यरात्रौ स्वकांतिचोरं सुदृशा मुरोजः नालाग्रशूलेन लिनं निवेश्य ववल्वाहर्षादिव वारि
मध्ये ९२

नि मुरवानि सक्चानि सक्शानि तानि कमलानि विकचानि केशरहितानि प्रपुल्लानि च वर्तते मुखकमलयोः सादृश्येऽपि सक्शानां यथा शोभा तथा विके
शानां नास्तीत्युक्तिभंगिः ९० सुदृशां उरोजः स्तनः यमस्वसुः यमुनायाः सन्निधिं सामीप्यं एत्यप्राप्य मुकुलीभावात् रात्रौ स्वकांतिः स्वशोभायाः चोरं न लिनं
कमलं वारि मध्ये नालाग्रमेव शूलं तस्मिन् निवेश्य आरोप्य हर्षादिव ववल्वा ननर्त अन्योऽपि कस्यचिदाश्रयं कृत्वा चौर्यकर्म रतस्य स्वबलेन शासनं कृत्वा हर्षानृत्य
ति ९२

कंसहंतुः कृष्णस्य करोपि व्यात्युक्षिकायां परस्परंगे पुजलप्रक्षेपक्रीडायां विपुलेक्षणासकंदरीषु नखानां द्योतेन कांत्यावलक्षं शुभ्रं अंशः वर्षन् सन्तु पुनः त
 स्याः सरितः यमुनायाः उदरां महतीं सर्वां भागीरथीं असावीदिव प्रासूत किं पुरापादः प्रासूत इदानीं तलरोपि प्रासूत किमित्यपि शब्दार्थः १३ उल्लासभाजा
 नंदभाजा हरिणा कृष्णेन प्रियायाः कवर्णकेशवेशे कल्हाराणां स्रगंधिकमलविशेषाणां माल्ये मालायां कलिते स्थापिते सति सपत्न्याः बलं अस्त्रैः दुःस्वाश्रु
 मिः असूयया ईर्ष्याहसिते श्वउत्तंसितं अवतंसयुक्तं अभूत् इदं चित्रं यस्याः कवर्णमालाप्रक्षेपः तद्दृष्ट्वा ऋणोत्तंसितेन भाव्यं अत्र तु अन्यस्याः पुरवमुत्तं

व्यात्युक्षिकायां विपुलेक्षणासकवर्षन्नखद्योतवलक्षमंशः सर्वा मुदरां सरितस्ततरयाः करोप्यसावीदिव कंसहंतुः १३ उल्ला
 सभाजा हरिणा प्रियायाः कल्हारमाल्ये कलिते कवर्णं अस्त्रैः सूयाहसिते श्वचित्रमुत्तंसितं वचक्रमभूत् सपत्न्याः १४ ग्लहं नि
 मग्नग्रहणेषु कल्पयन् स्वयं ग्रहाश्लेषस्त्रवं यदूहः सवर्णवर्ष्मसिलिलेतडित्तनूः स्रज्वादगृह्णात्सदृशस्ततानतं १५

सितमिति चित्रं उत्तंसितं युक्तमित्यर्थेन तत्परिहारः १४ सवर्णं यमुनाजलेन समानवर्णं वर्षं शरीरं यस्य सः यदूहः कृष्णः निमग्नानां ग्रहणेषु स्वयं ग्रहेण आ
 त्मना ग्रहणेन यत् आश्लेषस्त्रवं तदूहं पणं कल्पयन् सन् सलिले कृष्णजले तडिदिव गौरीतनुर्यासां ताः सुरवात् अनायासन अगृह्णाताः सदृशस्ततं कृ
 ष्णां नागृह्णन् सलिलकृष्णाशरीरयोः एकवर्णत्वेन भेदेनाज्ञानान्नग्रहणमिति भावः १५ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥

अंबुषुनिमग्नः हरिः कचिद्देशे फूलैः स्वस्य अधः स्थितः चिन्हं ज्ञापकं बहुदुंदुहस्य जलोपरि गतं दृत्वा वधूं प्रति वंचयन् कचिदन्यदेशे वरांग्याः स्रग्दयीः कुरुस्तं
प्रचुचुंब ९६ तटिन्या त्वमुनायाः तटयोः तीरयोः प्रांते अपर उदकेषु मंडलीभूय क्रीडती कृष्णयोः कृष्णार्जुनयोः यौवते युवतीनां दृंदे ताटं के इव यमुनायाः क-
र्णभूषणे इव रेजतुः ९७ गद्यं ॥ इति अनेन प्रकारेण चिरं विहृत्य क्रीडित्वा प्रतीरं उत्तीर्णाभिः गताभिः सह तटाटवीं पर्यटतोः तयोः कृष्णार्जुनयोः अग्रे दिशि दिशि च

फूलैः कचिदधस्थिचिन्हं बहुदुंदुहस्य निमग्नः वंचयन् प्रति वधूं कचिदूरुस्तं भ्रमं वधुषु चुचुंब वरांग्याः ९६ क्रीडती
मंडलीभूय कृष्णयोरपर उदके यौवते तटिन्यास्तटयोः प्रांते ताटं के इव रेजतुः ९७ गद्यं ॥ इति चिरं विहृत्य प्रतीरमुत्तीर्णाभिर्ज-
लमेकनघ्रीडादिव संकुचितात्मभिः कुचैरानमिताभिस्तदंगसंगमशर्माणि मर्मरगिरा संस्तृत्य पवनचंचलैरंचलैः श्लाघमा-
नानीव वसनानिवसितवतीभिः कायकांतिकनकलताकोरकाणां वकनकाभरणानि कामनीयकपुनरुक्तिमात्रस्य पात्रयं
तीभिर्वधूतीभिः सह तटाटवीं पर्यटतोस्तयोरग्रे दिशि दिशि च शितशिशिरेतराभीषु प्रकाशो जनदृशां कोशीकरणदेशि-
कः कोपि महसां राशिराविरासीत् १४ शितः कृशीकृतः शिशिरेतरः उष्णः अंभीषु प्रकाशः किरणप्रकाशो येन सः जनदृशां कोशीकरण-

स्य कुड्मलीकरणस्य देशिकः गुरुः शिष्यकः कोपि अनिर्णीतः सहसा तेन सांराशिः आविरासीत् प्रादुर्बभूव कथं भूताभिः वधूतीभिः जलस्य डलयोरभे-
दात् जडस्य मूर्खस्य च मेलनेन संगमेन घ्रीडादिव संकुचितः आत्मा स्वरूपं येषां तैः कुचैः आनमिताभिः नम्रीकृताभिः तथा तासां अंगसंगमस्य शर्माणि

सुखानिमर्मरगिरास्वशब्दरूपवाण्यासंस्तुत्यपवनेनचंचलैः अंचलैः प्रांतभागेः श्लाघमानानीववसनानिवस्त्राणिवसितवतीभिः अन्यापिप्रियपदार्थसं-
स्तुत्यशिरश्चाललेनश्लाघते तथाकायकांतिः स्वशरीरकांतिरेव लतातस्याः कोरकाणीव कुड्मलानीव कनकाभरणानिकामनीयकस्य स्वलावण्य-
स्ययत्पुनरुक्तिमात्रंतस्यपात्रयंतीभिः पात्रंकुर्वतीभिः अधिकार्यस्याप्रतिपादनात्पुनरुक्तिर्यथाव्यर्था तथा स्वलावण्यशोभाधिकशोभाया अकरणात्
भूषणानिव्यर्थानिकुर्वतीभिरितिभावः १४ पद्यं ॥ अथयत्नात् उन्मिष्योन्मिष्यनेत्रे उन्मील्योन्मील्यपरिचलितायथा पूर्वशक्तिर्यस्याः तथादृष्ट्यातन्मध्ये

पद्यं ॥ उन्मिष्योन्मिष्ययत्नात्परिचलितयथा पूर्वशक्त्याथ दृष्ट्यातन्मध्ये वीक्ष्य कंचित्पुरुषमनुदितछायहस्तातपत्रं
अक्षणाज्ञातेयभोतोर्विदधतमनयोः प्रश्रयाश्चर्यदत्तद्वैराज्यादाकुलाभूद्यदुकुरुवरयोस्तत्क्षणंचित्तसीमा ९८

तेजोराशिमध्ये कंचित्पुरुषं वीक्ष्य अनयोः यदुकुरुवरयोः यदुकुलकुरुकुलश्रेष्ठयोः कृष्णार्जुनयोः चित्तसीमाद्वयोः राज्ञोः पालनशासनादिकर्मद्वैराज्यं प्र-
श्रयः विनयः आश्चर्यंचताभ्यांसंप्रदानाभ्यांदनंयतूद्वैराज्यंतस्माद्भूतोः तत्क्षणं आकुलाव्यग्रा अभूत् यस्मिन्ग्रामे राजद्वयधिकारः तत्स्थानां एककालाव-
छेदेनोभयाज्ञापालने आकुलताभवति कथंभूतंपुरुषं न उदितानोत्पन्नाछायायस्य तथाभूतंहस्ते आतपत्रं छत्रंयस्यतं आतपत्रस्याधः पुरुषतेजसाउपरि
सूर्यतेजसाछायाभावः तथा अक्षणानेत्रेण भोतोः मार्जारस्यज्ञातेयं एककुलतां मार्जारत्वं विदधतं धारयंतं अग्निं नन्त्राणां मार्जारिनेत्रसादृश्यादियमुक्तिः ९८

मुकुन्दवध्वः ययसावार्धक्येन कृतैः द्विजातिवृद्धस्य मुरवेति रोवेपथुभिः तिर्यक् कृपैः कृता सूचनाया सांता इव अस्य वृद्धस्य पथः मार्गान् पार्श्वयोः सहसा तत्क्षणे
द्विधा अपसस्तुः अपसर्पणे हेतुगर्भे विशेषणं यतो भीरवः भयशीलाः ९९ ततः ताभ्यां कृष्णार्जुनाभ्यां आत्मानं अपंकं विधातुं कर्तुं तस्य वृद्धविप्रस्य पदोः
चरणयोः पुरस्तात् अग्रभागे उदंचति आविर्भवति घनानि निबिडानि घर्मतो गानियेषुतैः अष्टाभिः अंगैः करचरणहृदयादिभिः अवच्याः भूमेः रजांसि स्पृष्टानि
अहो आश्चर्यं घर्मजलरजोमेलनेन पंकोत्पत्तिर्भवति अपरपंकस्त्रीकारेण पूर्वपंकले पक्षालनं आश्चर्यकारकं अत्र विचित्रांलंकारः नदुक्तं विचित्रं तत्प्रयत्न-

मुरवेति रोवेपथुभिर्वयः कृतैर्मुकुन्दवध्वः कृतसूचना इव द्विजातिवृद्धस्य पथोऽस्य पार्श्वयोर्द्विधापसस्तुः सहसा तिभी
रवः ९९ ताभ्यां ततस्तस्य पदोः पुरस्तादपंकमात्मानमहो विधातुं स्पृष्टान्युदंच हन घर्मतो यैरष्टाभिरंगैरवनी रजांसि १००
परस्परासंगफलप्रदित्साया स्वजन्मतारैर्दववासराविव उपस्थितौ तावुपसृज्य संभ्रमात्तदा शिषो नंतरमेव मध्वर्वात् १०१

श्वेद्विपरीतफले छयेति अपंकं अपापंद्वत्यर्थादाश्चर्यपरिहादः विप्रायसाष्टांगनमनं चक्रुरिति भावः १०० परस्परयोः आसंराः संगतिः तस्याः फलं अन्नं
तस्य प्रदित्सादा तु मिच्छा तया उपस्थितौ प्राप्तौ स्वजन्मतारैर्दववासराविवेत्युत्प्रेक्षा तौ कृष्णार्जुनौ संभ्रमात् अतित्वरया उपसृ
त्य समीपंगत्वा वृद्धब्राम्हणः तदा आशिषः आशीर्वादस्य अनंतरं पश्चात् एवं वक्ष्यमाणं अब्रवीत् अध्वान्न वह्निभयसन्मतिवस्त्रसौगव्यदुःस्वानिमा
सिजनिभेरविवासरादाविति मुहूर्तचिंतामणौ जन्मनक्षत्रवारसंगतिफलानि १०१ ॥

॥६५॥

॥६६॥

॥६७॥

अधिबीरौ अनेन याचितदानसामर्थ्यद्योत्यते पुवाभ्यां सकाशाच्च किं तेव भीतेव क्षत्कुक्षिं मदुदरं एत्यमां प्रपीडयति तन् तस्मात् बहु अशनं भक्ष्यं भोक्तुं
याच्यते यस्य येन अशनेन एषः मदृपः अतिथिः पुरा तृप्यति तृप्तिं यास्यति यावत्पुरा निपातयार्त्तं इति भविष्यति लट् यस्येति गं विषष्टी १०२ स्वस्य दक्षि
णकरं पुरतः प्रसार्य इत्थं उक्तप्रकारेण अर्दतः याचमानस्य तस्य हृद्ग्राम्हणस्य वचनपाष्ण्यः वचनपृष्ठभागस्य अनुधावी पश्चाद्गमनकर्ता वेगो यस्य सात

क्षत्प्रपीडयति मामधिबीरौ कुक्षिमेत्यच किं तेव पुवाभ्याम् याच्यते तदशनं बहु भोक्तुं यस्य तृप्यति पुरातिथि
रेषः १०२ ॥ इत्थं स्वदक्षिणकरं पुरतः प्रसार्य तस्यार्दतो वचनपाष्ण्यनुधाविवेगा ताभ्यां तयोर्न फणि
तिस्तु समा ललंबे सत्त्वर्थना फलमर्दो हृदमेव सूते १०३ ॥

येति तथा भवेदिति फणितिः उक्तिः ताभ्यां कृष्णार्जुनाभ्यां समाललंबे स्वीकृता कोयं किं याचते इत्यादि विचारमकृत्वा याचनानंतरमेव तथेष्ट्युक्तमि
ति भावः इममर्थमर्थान्तरत्यासेन द्रढयति सत्त्विति सत्त्वोत्तमजनेषु अर्थना याच्ना अर्दो हृदमेवर्दो हृदरहितमेव फलं सूते तदातीत्यर्थः उत्तमजनेषु
प्रार्थना फलदाने पूर्वस्नेहदानादिनापेक्षते इति भावः १०३ ॥

॥५॥

॥६॥

॥७॥

गद्यं ॥ अथ दानप्रतिज्ञानंतरं मुदा हर्षेण कथितः आत्मनः यथा तथा भावः अहमग्निरिति याथातथ्येन सः भगवान् बृहद्भानुः अग्निः दंतपटी ओष्ठः स ए-
व जवनिकातिरस्कारिणी तस्याः अंतः अभ्यंतरे नदी भवत्स्मितं ययोः यथा जवनिकांतः नटः तथा ओष्ठांतर्हस्यं वर्तते इत्यर्थः देवकी पृथासुतयोः धुरि-
अग्रभागे गिरेः दरीषु गुहासु वसंतौ धुरीणाः निपुणाः ये विभावरीचराः राक्षसाः सरीसृपाः सर्पाः दिविषदरीशाः दैत्येन्द्राश्च ते मेदुरीकृतं बहुलाकृतं दुरी-
हिततांडवं दुश्चेष्टितनाट्यं यस्मिन् तस्य रवांडवस्य एतत्संज्ञकवनस्य जगतः कंठे गडुलं महागुलिका रूपरोगविशेषत्वं स रोगः गलप्रहेण यथानाशकरः त

॥ गद्यं ॥ अथ मुदा कथितात्मयथा तथा भावो भगवान् बृहद्भानुर्देतपटी जवनिकांतर्नदी भवत्स्मितयोर्देवकी पृथासुतयोर्धुरिगि-
रिदरावसति धुरीणा विभावरीचरसरीसृपदिविषदरीशमेदुरीकृतदुरीहिततांडवस्य रवांडवस्य जगतकंठे गडुलं च तत्परिरक्षणं द-
क्षस्य ऋभुक्षणास्तक्षके पक्षपातं च निवेद्य युवयोः कटाक्षबलेन क्षणादिधक्षामीति स्वयमपेक्ष्य विशेषमात्रं चक्षे १६ प० भूसंज्ञया यदु-
पतेः पुरुहूतसूनुः संतुष्यतो यजगृहे सतनूनपातः तूणेोचग इव सरवौ तुरगांश्च शुभाकांतं रथं च नटताकपिकेतनेन १०३ ये दंरवांडवं जगन्नाशक-

मित्यर्थः तस्य रवांडवस्य रक्षणे दक्षस्य चतुरस्य ऋभुक्षणाः इन्द्रस्य तक्षके तत्रस्थे नागे पक्षपातं च निवेद्य युवयोः कटाक्षबलेन क्षणादिधक्षामिदग्धु-
मिच्छामि इति स्वयमपेक्ष्य विशेषं याचितमस्य विशेषं आचक्षे कथितवान् १५ पद्यं ॥ अथ सः पुरुहूतसूनुः अर्जुनः यदुपतेः क्षणाद्यभूसंज्ञया शुवाकृतया संज्ञया
संतुष्यतः सतनूनपातः अग्नेः सकाशात् तूणां इव सरवौ तूणां इव धनुः सहितौ तूणेो अक्षयशरीरौ इषुधीशुभ्रान् तुरगांश्च नटतानृत्यताकपिकेतनेन कपियुक्तध्वजेन उपल-
क्षितं रथं च जगृहे १०३

सः फाल्गुनः उत्तरफाल्गुन्यां जातः अर्जुनः मरुन्मनो मार्गणे वेन ते यानां वेगविषये पृथक् जयेन एकेकस्य पृथक् जयेन आप्तः प्राप्तः कीर्तिः शोभः अर्भको रिव-
 शुभ्रैरित्यर्थः चतुर्भिः अश्वैः समुपास्यमानं युक्तं तं रथं आरूरोह १०४ पुरा दशमुखनगरे लंकायां अनुभूतं दहनस्य अग्नेः हठात्करणं बलात्कारं पुनः दि-
 दृक्षः स्वांडवे द्रष्टुमिच्छुः अतः उपागतः प्राप्तः साक्षात्पारुतिरिव हनूमानिध अस्य अर्जुनस्य रथाग्रे केतनांकः ध्वजाच्चिह्नं उदलसत् उल्लुलास अंके पारु-
 तेरुत्पेक्षा ध्वजाग्रैश्च त्रिमकपिर्विश्वकर्मणा कृतः तत्रैव कार्यवशेन मारुतेरावेश इति भारततात्पर्यं १०५ तदा गमनसमये तूणोदधुधीतस्य अर्जुनस्य शु-

मरुन्मनो मार्गणे वेन ते य पृथक् जयाप्तैरिव कीर्तिशोभैः चतुर्भिर्श्वैः समुपास्यमानं स फाल्गुनस्तरथमारूरोह १०४ दशं
 मुखनगरे पुरानुभूतं दहनहठात्करणं पुनर्दिदृक्षः उपगत इव पारुतिः स साक्षादुदलसदस्य रथाग्रकेतनांकं १०५ तद्गु-
 जावनुधावंत्यासंग्रासेषु जयश्रियः जंघाद्वयधियं तूणोजनयामास तुस्तदा १०६ पवनसरवदशोर्मुदं वितन्वन्पदुतरद-
 कृतिकंपिताटवीकः कुटिलमेतनुतामिहत्कराभ्यां गुणमपि दंडमिवास्मगांडिवस्य १०७

जौ अमुधावत्याः तद्गुजयोः पश्चाद्भावत्या इत्यर्थः संग्रासेषु जयश्रियः जंघाद्वयस्य धियं बुद्धिं जनयामास तुः १०६ पदुतरामहसरापाटकृतिः धनुषो ज्याशब्दः
 तयोः कंपिता अटवी अरण्ये येन सः एषः अर्जुनः पवनसरवस्य अग्नेः दशोः नेत्रयोः मुदं दृष्टं वितन्वन्कुर्वन् सन् गांडिवस्य धनुषः दंडमिव गुणमपि मैर्विम-
 पिकराभ्यां असकृत् पुनः पुनः कुटिलं वक्रं यथा तथा अतस्तु तच्चकार दंडस्य सज्जीकरणं गुणस्याकर्षणं न कुटिलस्य १०७ ॥ ॥ ७७ ॥ ७७

अयसः अग्निः गरुडः चलीसुखः वानरश्च तौ ध्वजयो र्ययोस्ताभ्यां कृष्णार्जुनाभ्यां सकाशात् अनुमतिं अनुमोदनं एत्यप्राप्य हर्षात् वनं अशितुं मक्षितुं स
न्ननाहसन्नद्धो बभूव कीदृशं वनं बलरिपुमणिवत् इन्द्रनीलमणिवत् श्यामं तथा उत्पवालं उद्धतपल्लवं कइव वडवायाः आस्ये मुखं भवति स वडवास्यभूः अ
ग्निरिव वडवाग्निरिव स यथा इन्द्रनीलमणिवन्नीलं उत्पवालं उद्धतविद्रुमं वनं जलं अशितुं सन्नद्धो भवति तद्वदित्यर्थः १०८ अग्निः बाणपुरस्य बा
णाक्षरनगरस्य आचृतेर्वेष्टनस्य वासनयेव संस्कारजन्यस्वभावेनेव अतिमहत्या शोणारक्ता रुक्कांतिर्यस्याः तथा शिरवया ज्वालयो चंडतरस्य अ

अथ गरुडचलीसुखध्वजाभ्यामनुमतिमेत्यसन्ननाहहर्षात् बलरिपुमणिर्नीलमुत्पवालं वनमशितुं वडवास्य
भूरिवग्निः १०८ शोणारुचा शिरवयातिमहत्या बाणपुराचृतिवासनयेव चंडतरस्य वनस्य समंतात्कुंडलनंकल
यन्ववृधेऽग्निः १०९ प्रथमं पावकपिडं परिरभ्य गृहीतपल्लवोष्पुटे उपकंठे वनराजे रुदगादा कुलकपोतनादततिः ११०

तिरौद्रस्य वनस्य समंतात्कुंडनं वेष्टनं कलयन्मनू ववृधे अन्योपि अभ्यासजन्यस्वभावानुसारेण कर्म करोति १०९
पावकएवपिडः विटः तस्मिन् प्रथमं परिरभ्य संवेष्ट्य आलिंग्य च गृहीतः पल्लवएव आरक्तत्वात् ओष्पुटो येन तस्मिन् सति वनराजेः वनपंक्तेः उपकंठे
समीपभागे कंठसमीपे च आकुलानां संभ्रमवतां कपोतानां पारावतानां नादततिः शब्दसमूहः उदगात् आविर्बभूव विटनप्रियायाः आलिंगनेन
ओष्पुटग्रहणे च कृते सति रमावेशेन कंठात् कपोतशब्दसदृशशब्द आविर्भवति ११० ॥ ११॥ ॥ १२॥ ॥ १३॥

गद्यं ॥ क्रमेण प्रबलीभवतः भगवतः पवमानसरवस्य अग्नेः तमालादिषु केषुचित्द्रुमेषु पत्रोच्चयायमानैः श्यामत्वेन पत्राशिवदाचरद्भिः धूमैः किंशुकादिषु पला-
शादिषु केषुचित्द्रुमेषु स्तवकायमानैः आरक्तत्वेन पुष्पागुच्छवदाचरद्भिः ज्वालाकंदलैः ज्वालासमूहैः तिलकादिषु केषुचित्द्रुमेषु पल्लिमबीजायमानैः पीतलपु-
गुलिकासदृशात्पक्षफलबीजवदाचरद्भिः स्फुलिंगैः हरिचंदनादिषु केषुचित्द्रुमेषु पीतत्वेन सर्वतोवेष्टनेन च कल्कलवदाचरद्भिः आलोकेः प्रकाशैः नीडव-
त्सपक्ष्यावासस्थानवत्सकेषु चिद्रुमेषु परस्परं पक्षिपक्षताडनानां रटनायमानैः शब्दवदाचरद्भिः प्रोद्यद्भिः आविर्भवद्भिः चटचटात्कारैश्च कृत्वा सर्वतः परीव-

गद्यं ॥ क्रमेण प्रबलीभवतो भगवतः पवमानसरवस्य तमालादिषु केषुचित्द्रुमेषु पत्रोच्चयायमानैर्धूमैः किंशुकादिषु केषुचि-
त्स्तवकायमानैर्ज्वालाकंदलैस्तिलकादिषु केषुचित्पल्लिमफलबीजायमानैः स्फुलिंगैर्हरिचंदनादिषु केषुचित्द्रुमेषु कल्कलाय-
मानैरालोके नीडवत्सकेषु चित्परस्परं पक्षिपक्षताडनरटनायमानैः प्रोद्यच्चटचटात्कारैश्च सर्वतः परीतमपितद्वनं यथापुर-
मवतस्थे १७ पद्यं ॥ हुताशनपरित्रासाद्दुश्चलंत्यावनश्रियः कवरीवश्रुत्यावेगात्कापि धूम्यास्त्वमानशे १११ चलयं धूमरेखाया
वर्त्मनि द्युसदां वभौ भाविनः शरकूटस्य परितो मानसूत्रवत् ११२

यपि अग्निना व्याप्तमपि तद्वनं यथापुरं यथापूर्वं अवतस्थे वर्तते स्म १० पद्यं ॥ हुताशनपरि-
त्रासात् अग्निभयात् वेगात् उच्चलंत्याः ऊर्ध्वगच्छंत्याः वनश्रियः वनलक्ष्म्याः श्रुत्या शिथिला कवरीचकेशसन्निवेश इव कापि धूम्या धूमसमूहः खं आकाशं आनशे व्याप्नो-
ति स्म १११ धूमरेखायाः चलयं मंडलं द्युसदां देवानां वर्त्मनि आकाशे वभौ किमिव परितः आसमंतात् भाविनः इंद्रेण सह सपरे भविष्यतः शरकूटस्य पाणसमूहस्य मान-

सूत्रवत्परिमाणसूत्रमिव यथाकश्चित्परिमाणार्थमादौ सूत्रन्यासं करोति तद्वत् ११२ सः अग्निः हे जन त्वं भुवि मरुतां देवानां मध्ये मल्लं श्रेष्ठं इंद्रमपि तृणाय
मन्यमानं तृणमिव तुच्छं मन्वानं अस्य गां डिव भृतः अर्जुनस्यैव बाहोर्बलं पठ पठ इति वदन्निव झटिति शीघ्रं स्फोटारवं वेणवादेर्विदारणशब्दं स्फुटयां बभू-
व प्रकटीचकार पठ पठ इति विदारणशब्दे इयमुत्प्रेक्षा ११३ स्वपार्श्वयोर्युग्मे ज्वलंतः अग्निकंदलाः अग्निसमूहाः येषां ते वनांतभाजः वनमध्यवर्तिनः स-
हत्तराः अजगराः निशातंतीक्ष्णं यत् वज्रं तस्य क्षतिभ्यो महाव्रणेभ्यः निःसृतं बहिर्निर्गतं असृक्येषां ते महीभृतानां पर्वतानां दशां अवस्थां अयत्नात्

अस्यैव गां डिव भृतो भुवि हे जन त्वं मल्लं तृणाय मरुतामपि मन्यमानं बाहोर्बलं पठ पठ इति वदन्निवाग्निः स्फोटारवं स झ-
टिति स्फुटयां बभूव ११३ स्वपार्श्वयुग्मे ज्वलदग्निकंदला वनांतभाजोऽजगरा महत्तराः निशातवज्रक्षतिनिःसृतासृ-
जां दशामयत्नाज्जगृहुर्महीभृतां ११४ गद्यं ॥ तत्र निकुरं बाणिस्तंबेरमाणामामूलमनलार्चिरवलंबितदंतमुसलानि प्रे-
मपरवशतया वशास्करितुं स्वसृक्कभागविन्यस्तजगधार्धसल्लुकीपल्लवकवलानीव क्षणमलक्ष्यंत १८

११४ गद्यं ॥ तत्र वने आमूलं मूलपर्यंतं अनलार्चिभिः अग्निज्वालाभिः अवलंबितानि धृतानि दंतमुसलानि येषां तानि स्तंबेरमाणां गजानां निकुरं बाणिचंदानि प्रेम-
परवशतया स्नेहाधीनतया वशास्करिणीषु वितरितुं दातुं स्वेषां सृक्कभागेषु विन्यस्ताः स्थापिताः अर्धजगधाः भक्षिताः जगधार्धाः राजदंतादित्वात्परनिपातः सल्लु-
कीपल्लवानां कवलाः ग्रासाः येषां तानीव क्षणक्षणमात्रं अलक्ष्यंत अदृश्यंत जनैरिति शेषः सल्लुकीपल्लवानामतिरक्तत्वात्पल्लवानां सृक्कभागस्थापनस्य करिस्वभावा-
च्चैयमुत्प्रेक्षा १८

सविधे समीपभागे ज्वलनस्य अग्नेः ऊष्मणां वीचिभिः सपदितकाले म्लानानां कपित्थशारिनां परितः पाकेन पचनेन सिताः शुभ्राः फलानां व्रजाः समू-
हाः स्फोटकबुद्बुदा इव जलबुद्बुदाकारस्फोटका इव प्रबभूवुः कपित्थवृक्षाणां फलानि अग्निसंपर्कजतदृक्षस्फोटका इव बभूवुरित्यर्थः ११५ निशितमसिके
वलं दीप्रादीमियुक्ता तनुर्यस्यास्तां निजजातिं स्वजातिं निरिवलं सकलं औषधितरुं विजेतुमिव इतरे तेभ्यो न्येते तमालपलाशादयः तरवः दिवसेपि अतीव
तरां जज्वलुः दीपतनवो बभूवुः यथा कश्चित् रात्रौ तमसि दीपिकया गच्छंस्वजातिं जेतुं अहोरात्रं दीपिकया गच्छति तद्वत् ११६ तत्र च नेगां डिवभृता

पद्यं ॥ सविधं ज्वलनोष्मवीचिभिः सपदि म्लानकपित्थशारिनां परिपाकसिताः फलव्रजाः प्रबभूवुः स्फोटकबुद्बुदा इ-
व ११५ निशिके वलं तमसि दीपतनुं निजजातिमौषधितरुं निरिवलं इतरे विजेतुमिव ते तरवो दिवसेपि जज्वलु रतीव तरां ११६
दत्तदानवनिशाचरवर्गस्तत्र गां डिवभृतानि हतोपि तन्निषंगयुगबाणगणानां संख्यया प्रतिभटत्वं मकार्षीत् ११७

अर्जुनेन निहतोपि मारितोपि दत्तानां दानवनिशाचराणां वर्गः समूहः तस्य अर्जुनस्य निषंगयोः तूणीरयोः युगस्य बाणगणानां संख्यया प्रतिभटत्वं प्रति-
स्पर्धिभटत्वं अकार्षीत् कृतवान् यथा मल्लानां प्रतिमल्लाः बलेन भवन्ति तथे मे मृते देत्यराक्षसाः अर्जुनबाणगणानां संख्यया प्रतिभटत्वं चक्रुः मनुबलेन अ-
संख्यबाणैरसंख्याहताः इत्यसंख्यत्वेन कोटिबाणैः कोटिहता इति संख्यया वा प्रतिभटत्वं स्वीकृतमित्यर्थः ११७ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥

कृशानुः अग्निः अतिहृष्टः सन् ज्वालतापभरेण ज्वालोष्मातिशयेन कुंडलितानि अंगानि यासां ताः क्ष्वेडसार एव घृतं तस्य सेचनेन मृद्धीः सर्पपुंगवानां सर्पभेषाणां
ततीः पंक्तीः शङ्कुलीरिव भाषायां कोडबळी इति जिलीबी इति च मसिद्धपदार्थानिव च चर्व भक्षयामास ११८ यावदग्निः वनदाहे प्रवृत्तः तावत् शक्रः इंद्रः त
क्षकस्य नागस्य रक्षणाय सहसा अकस्मात् द्विपं ऐरावतं अधिरुह्य तदा ये ऐरावती ये मूर्ध्नि वज्रं न्यस्य मरुतां देवानां वाहिनीं सेनां सन्नाहयन् सन्ध्यां कुर्व

ज्वालतापभरकुंडलितांगीः क्ष्वेडसारघृतसेचनमृद्धीः सर्पपुंगवततीरतिहृष्टः शङ्कुलीरिव च चर्व कृशानुः १८ तावत् क्षकरक्षणा
यसहसा शक्रो धिरुह्य द्विपं वज्रं न्यस्य तदा यमूर्ध्नि मरुतां सन्नाहयन् वाहिनीं ब्रम्हांडप्रतिरोधनेन विमुरेवै धूमैरिवारण्यजैरातस्तारन
भस्तलं जलधरैराबद्धघोरारवैः ११९ गद्यं ॥ ततस्तेरनेकैर्नाकैः कौकसाभनीकैर्मत्सरेण तदुपरि निपात्य मानदिग्निति शिरवराणामिव वे
गादापततां वारिधौ वाडवहव्यवाडपिकवलितो यमस्माभिरितीव विद्युतः प्रकाश्यगोर्जितेन तर्जयतामिव पर्जन्यानामासारसर्षा
भिसारेण निर्वापिते वने मनाकुश्यामायमाने सति शोणायमानलोचनेन कपिकेतनेन तत्प्रतिचिकीर्षया शरकदंबैरंबरे निरव
लंबमाकलितां शरशालां छत्रीकृत्य पुनरपि समुन्नीयमाननिजकेतुरुषर्बुधो भगवानुद्दिदीपे १९ नृजलधरैः मेघैः नभस्तलं आतस्तार

आच्छादयामास कथं भूतैः जलधरैः आबद्धः आरब्धः घोरारवैर्यैस्तेः तथा ब्रम्हांडप्रतिरोधेन ब्रम्हांडोर्ध्वकटाहप्रतिबंधेन विमुरेवैः पश्वान्निवृत्त्य आगतेः अरण्यजैः धू
मैरिवेत्युत्प्रेक्षा ११९ गद्यं ॥ ततः तैः अनेकैः बहुभिः नाकैः कौकसां देवानां अनीकैः सैन्यैः मत्सरेण तदुपरि अर्जुनोपरि निपात्य मानानां दिश एव भित्तयः तासां शिरवरा-

णाभिववेगात् आपततां अधः आगच्छतां वारिधौ समुद्रे जलग्रहणसमये अयं वाडवहव्यवाडपि चडवाग्निरपि अस्माभिः कवलितः धृतः इतरेषां काकथा इति सूचयि
तुमिव विद्युतः प्रकाश्यदर्शयित्वा गर्जितेन तर्जयतां धिक्कुर्वतामिव पर्जन्यानां मेघानां आसाराणां धारासंपातानां सर्वाभिसारेण संहैव सर्वागमनेन निर्वापितेव नेमना
कुर्द्वेषत् श्यामायमाने कृष्णीभवतिसति शोणायमाने शोणीभवन्ती लोचने यस्य तेन कपिकेतनेन अर्जुनेन तत्परिचिकीर्षया तस्य प्रति क्रियाकरणेच्छया शर
कदंबैः बाणसमूहैः कृत्वा अंबरे आकाशे निरवलंबं यथा तथा आकलितां कृतां शरशालां बाणगृहं छत्रीकृत्य पुनरपि समुन्नीयमानः समुच्छीयमाणः निज
केतुः धूमो येन सः भगवान् उषर्बुधः अग्निः उद्दिदीपे प्रज्ज्वाल १९ तत्रांतरे पुनरुद्दीपनसमये श्वेतवाहनः अर्जुनः प्रोषितः देशांतरं प्रतिगतः बल्लभः पतिः तक्ष

गद्य ॥ तत्रांतरे प्रोषितबल्लभतया प्रेम्णा कुमारमश्वसेनं निगीर्य दहनार्चिरुष्णासहिष्णुतया पुनरपि निवर्त्य दिवं प्रयातीभिर्घनधारा
भिरिव पन्नगकन्याभिः सहवनादुत्पतन्तीं तक्षककुटुंबिनीमवलंबितमेव श्वेतवाहनः शातमुखेन रसनायामिव ग्रीवायां मपि द्विधा वि

दलितां चक्रे २० कोयस्याः तस्याः भावस्तत्तातया प्रेम्णा कुमारं अश्वसेनं निगीर्य मुखमध्ये कृत्वा पन्नगकन्याभिः सहवनादुत्पतन्तीं तक्षककुटुंबिनीं भा
र्यां अवलंबितमेव शीघ्रमेव शातमुखेतीक्ष्णाग्रेण शिलीमुखेन बाणेन रसनायामिव जिह्वायामिव ग्रीवायां मपि द्विधा विदलिताभिन्नां चक्रे यथा सर्पजातीय त
या ब्रम्हणा जिह्वाद्विधा विदलिता तथा पार्थेन ग्रीवापि द्विधा विदलितेत्यर्थः सा पार्थेन हतेति भावः कथं भूताभिः पन्नगकन्याभिः दहनस्य अग्नेः अर्चिषां ज्वा-
लानां उष्णस्य असहिष्णुतया पुनरपि निवर्त्य दिवं आकाशं प्रयातीभिः घनानां धाराभिरिवेत्युत्प्रेक्षा २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ ॥ २२ ॥

पद्यं ॥ नभसि शरकूटे बाणसमूहात्मके मंडपे कृते सति तस्मिन् स्वांडव वन्द्यो आशुगेन वायुना विनुन्नं प्रेरितं अंबुमुचां मेघानां कबंधं उदकं न पपात परं केवलं आशुगविनुन्नं बाणच्छिन्नं तक्षकपत्न्याः कबंधं मस्तकरहितं शरीरं पपात १२० गद्यं ॥ अथ सः कोशिकोऽपि इंद्रोऽपि न कुलोऽपि च चकितादपि चकितं अति भीतमित्यर्थः वियति आकाशे विहितं कृतं उपसरणं आगमनं येन तं नवेन जननीशोकेन दयनीयं दयापात्रं हतवालं छिन्नपुच्छं तं अहिबालं सर्पाभकं परिगृह्य लालनया परितोषं अनेषीत् नीतवान् इंद्रोऽपि अहिबालं शत्रुघ्नस्य पुत्रं संतोषं अनेषीदित्यप्यर्थं द्योतयितुमपि शब्दः सर्पघ्नस्यैव हि रिति यादवः को

पद्यं ॥ नभसि कृतेशरकूटेन पपाता श्रुगविनुन्नं अंबुमुचां तस्मिन् स्वांडव वन्द्यो तक्षकपत्न्याः कबंधमेव परं १२० गद्यं ॥ अथ सकृदपि तः स्वयं कोशिकोऽपि चकितं चकितं वियति विहितोपसरणं न वजननीशोकदयनीयं हतवालं तमहिबालं परिगृह्य लालनया परितोषमेनेषीत् २१ पद्यं ॥ सततं तमभ्येत्य सूरैरशेषैः क्रुध्यन् तथा युध्यत घोरमिद्रः चक्रे सदा वस्पचतक्षकस्य यदग्निमत्तां यदनग्निमत्तां १२१

शिको न कुले व्यालग्राहे गुग्गुलुशक्रयोरिति विश्वः २० ॥ पद्यं ॥ अथ इंद्रः क्रुध्यन् सन् अशेषैः सूरैः सह तं सुतं पुत्रं अर्जुनं अभ्येत्य घोरं यथा तथा अयुध्यत पुत्रेण सह युद्धे कारणमाह चक्रे इति यत् यस्मात्कारणात् सः अर्जुनः दावस्य वनस्य अग्निमत्तां अग्नियुक्ततां चक्रे यद्यतश्च तक्षकस्य अग्निमत्तां भार्याहननात् गृह्याग्निराहित्यं चक्रे १२१ ॥ ॥ श्रीकृष्णाय नमः ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७५ ॥

तदा युद्धसमये तस्य च नस्य उपरि ऊर्ध्वभागे केवलं सहस्रनेत्रस्य इन्द्रस्य सव्यसाचिनः अर्जुनस्य च निषंगा एव नीडानि आवासस्थानानि तेभ्यः उत्पत्तिरिति ब
हिर्गतानि पत्रिणां बाणानां पक्षिणां च कुलानि चंदानि कोलाहलकेलिं कलकलशब्द क्रीडां आदधुः चक्रुः नतु रुक्षनीडोत्पत्तिरिति पत्रिणां कुलानि तेषां नाशादिति
भावः १२२ विपाठानपि स्थूलानपि अध्ययनरहितानपि च शरान् आशुशीघ्रं श्रुतेः कर्णस्य वेदस्य च पारदृश्वनः पारं दृष्टवतः विधाय कृत्वा ततस्ततः तस्मिन् त
तस्मिन् देशे विमुंचतः कुरूद्वहात् अर्जुनात् सकाशात् साध्वसंभयमेव रोगः तद्वतः हरेः इन्द्रस्य दूरतरं यत् अपसर्पणं पलायनमेव भिषक् वैद्यः रोगहर्तृ अभवत्

वनस्य तस्योपरि केवलं तदा सहस्रनेत्रस्य च सव्यसाचिनः निषंगनीडोत्पत्तिरिति पत्रिणां कुलानि कोलाहलकेलिमादधुः १२२

शरान् विपाठानपि पारदृश्वनः श्रुतेर्विधायाशु विमुंचतस्ततः कुरूद्वहात् साध्वसं रोगिणो हरेरभूद्विषगदूरतरापसर्पणं १२३ जयंत

मेकं युधिसोदुमक्षमे जयंत मन्यं सुतमीक्षितुंगते पुरीबलद्वेषिणि घोषकैतवाज्जहास शंखद्वितयं च कृष्णयोः १२४ ततः कृशानोर्वि

परीतवर्णस्वनामवाच्यादिव भीतभीतं मयं वने दैत्यमयं ररक्ष सचक्रपाणो रिव शक्रसूनुः १२५ इन्द्रोर्जुनभयेन पलायनं चक्रे इत्यर्थः १२३ युधि

जयंतं पराभवतं एकं सुतं अर्जुनं सोदुमक्षमे असमर्थे बलद्वेषिणि इन्द्रे अन्यं जयंतं एतन्नामकं सुतं ईक्षितुं पुरी अमरावतीं गते सति कृष्णयोः कृष्णार्जुनयोः शंखद्वि

तयं पांचजन्यदेवदत्तनामकं शंखद्वयं घोषकैतवात् शब्दकपटात् जहास हास्यं चकार युद्धादिद्वेण पलायने कृते सति जयलाभात् हर्षेण कृष्णार्जुनौ शंखौ प्रदध्मतु

रिति भावः १२४ ततः सोयं शक्रसूनुः अर्जुनः वने विपरीतौ वर्णौ अक्षरे यस्य तच्च सत्स्वनाय मय इति नाम तद्विपरीताक्षरं कृतं वेत्त्यम इति भवति तस्य वाच्यात्

अभिधेयात् साक्षात्कृतांतादिवक्शानोः अग्नेः सकाशात् भीतादपिभीतं अतिभीतं मयं दैत्यं रक्षारक्षितवान् कस्मादिव चक्रपाणोरिव यथाहंतुमुद्यता
मयोरक्षितः तथाग्नेरपिरक्षित इति भावः १२५ कुरुपूर्वं कुरुशब्दपूर्वं क्षेत्रं अधिपतिमपि कुरुक्षेत्रं कुर्वधिपतिं कुरूणामधिपतिं अर्जुनं च सपदि दैवबलेन
संश्रितो आश्रितो तक्षकौ तक्षकसंज्ञकनागः दैत्यानां तक्षकः तक्षामयासुरश्चतौ सकलखांडवचर्वितुः भक्षयितुः अग्नेः विघसत्वं भोजनशेषत्वं अभज
तां स्वीचक्रतुः खांडववनदाहादेतौ द्वावेवावशिष्टाविति भावः १२६ अथ विजयित्रौ विजयशीलौ कृष्णो कृष्णार्जुनौ स्मित्वा ईषद्वा स्यं कृत्वा तु दंडं

क्षेत्रमप्यधिपतिं कुरुपूर्वं संश्रितो सपदि दैवबलेन चर्वितुः सकलखांडवमग्नेस्तक्षकावभजतां विघसत्वं १२६ अथ स्मि
त्वा तु दंडं परिमृशति मंदायितगतौ समापृच्छ्य प्रीत्या त्रिदिवमुपयाते हुतवहे रथाभ्यां मोनिभ्यां घनसलिलसेकेन महता विजे
त्रौ तौ कृष्णो विविशतुरुपांतं नरपतेः १२७ ॥ इत्यनंतभट्टकृतेश्रीमतिचंपूभारते तृतीयः स्तवकः संपूर्णो भवतु ॥ ७९ ॥ ॥

दंडं परिमृशति अतिपूर्णत्वात् हस्तेन परितः स्पृशति तथातिमक्षणेन शरीरजाह्यात् मंदायिता गतिर्यस्य तस्मिन् हुतवहे अग्नौ प्रीत्या समापृच्छ्य युष्मत् रूप-
याकार्यं जातं स्वस्थानं गच्छामीति पृष्ट्वा त्रिदिवं स्वर्गं उपयाते गते सति महता घनः निबिडः घनानां मेघानां वायः सलिलसेकः तेन कृत्वामोनिभ्यां गंतव्यभूत
लस्य संपंकत्वात् निःशब्दाभ्यां रथाभ्यां नरपतेः धर्मराजस्य उपांतं समीपदेशं विविशतुः जगमतुः १२७ ॥ इति श्रीकविधुरीणानंतभट्टकृतश्रीम-
च्चंपूभारतटीकायां श्रीखंडोपाह्वबाजीरायात्मजनारायणकृतायां तृतीयः स्तवकः समाप्तिमगमतु ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥

[OrderDescription]
,CREATED=30.11.19 15:03
,TRANSFERRED=2019/11/30 at 15:08:51
,PAGES=59
,TYPE=STD
,NAME=S0002231
,Book Name=M-297-BHARAT CHAMPU
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF

FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF

FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF

FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF

